

Jurnal pentru studiu

„Cunoștințele consemnate cu grijă sunt cunoștințe care pot fi folosite la nevoie. Informațiile importante din punct de vedere spiritual trebuie păstrate într-un loc sacru care să demonstreze Domnului cât de mult le prețuiți. Acest obicei crește probabilitatea ca voi să primiți mai multă lumină.”

Richard G. Scott, „Acquiring Spiritual Knowledge”, *Ensign*, nov. 1993, p. 88.

HRISTOS CEL VIU

MĂRTURIA APOSTOLILOR

BISERICA LUI ISUS HRISTOS A SFINŢILOR DIN ZILELE DIN URMĂ

Acum, când celebrăm naşterea lui Isus Hristos, cu două milenii în urmă, ne oferim mărturia despre realitatea vieţii Sale fără de egal şi virtutea infinită a măreţului Lui sacrificiu ispăşitor. Nimeni altcineva nu a avut o influenţă atât de profundă asupra tuturor celor care au trăit şi vor mai trăi pe pământ.

El a fost Marele Iehova din Vechiul Testament, Mesia din Noul Testament. Sub îndrumarea Tatălui Său, El a fost creatorul pământului. „Toate lucrurile au fost făcute prin El; şi nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El” (Ioan 1:3). Deşi fără de păcat, El a fost botezat pentru a împlini tot ce trebuie împlinit. El „umba din loc în loc, făcea bine” (Faptele Apostolilor 10:38), deşi a fost dispreţuit pentru aceasta. Evanghelia Sa a fost un mesaj de pace şi bucurie. El i-a îndemnat pe toţi să urmeze exemplul Său. El a străbătut drumurile Palestinei, vindecându-i pe cei bolnavi, făcându-i pe orbi să vadă şi înviindu-i pe morţi. El a propovăduit despre adevărurile eternităţii, despre realitatea existenţei noastre premuritoare, despre scopul vieţii noastre pe pământ şi despre potenţialul fiilor şi fiicelor lui Dumnezeu în viaţa viitoare.

El a instituit împărtaşania pentru a reaminti de marele Său sacrificiu ispăşitor. El a fost arestat şi acuzat pe baza unor învinuiri false, condamnat pentru a satisface gloata şi trimis la moarte pe cruce în locul numit Căpăţâna. Şi-a dat viaţa pentru a ispăşi pentru păcatele întregii omeniri. Acesta a fost măreţul Său dar pentru toţi aceia care vor trăi vreedată pe pământ.

Noi mărturisim, solemn, că viaţa Sa, care este punctul central al istoriei umane, nici nu a început la Betleem, nici nu s-a încheiat pe Căpăţâna. El a fost Întâiul Născut al Tatălui, Singurul Fiu Născut în carne, Mântuitorul lumii.

El s-a ridicat din mormânt pentru a deveni „pârگا celor adormiţi” (1 Corinteni 15:20). Ca Domn Înălţat, El i-a vizitat pe aceia pe care i-a iubit pe când era în viaţă. De asemenea, El a propovăduit printre „alte oi” ale Sale (Ioan 10:16) de pe teritoriul vechii Americi. În lumea modernă,

El şi Tatăl Său i-au apărut băiatului Joseph Smith, începând mult promisa dispensaţie a „plinirii vremilor” (Efeseni 1:10).

Despre Isus cel Viu, profetul Joseph Smith a scris că ochii Săi erau ca o flacără; părul Său era alb ca zăpada pură; faţa Sa avea o strălucire mai puternică decât a Soarelui; şi glasul Său era ca tunetul cascadelor, chiar glasul lui Iehova spunând că El este primul şi ultimul, că El este cel ce trăieşte, că El este cel ucis şi că El este mijlocul nostru în faţa Tatălui (vezi D&L 110:3-4).

Profetul a declarat, de asemenea, că după multele mărturii ce au fost date despre Salvator, el depune această ultimă mărturie: Că Salvatorul trăieşte!

Pentru că profetul L-a văzut la dreapta lui Dumnezeu şi a auzit glasul care spunea că El este Singurul Născut al Tatălui, că de El şi prin El şi din El, lumile sunt şi au fost create, şi locuitorii lor sunt născuţi ca fii şi fiice ale lui Dumnezeu (vezi D&L 76:22-24).

Noi declarăm solemn că preoţia Sa şi Biserica Sa au fost restaurate pe pământ—„zidiţi pe temelia apostolilor şi profetilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos” (Efeseni 2:20).

Noi mărturisim că El va reveni, într-o zi, pe pământ. „Atunci se va descoperi slava Domnului şi în clipa aceea orice făptură o va vedea” (Isaia 40:5). El va conduce ca Rege al regilor şi va domni ca Domn al domnilor şi orice genunchi se va pleca şi orice limbă va da slavă în faţa Lui. Fiecare dintre noi va fi dus să stea în faţa Lui pentru a fi judecat după faptele noastre şi dorinţele inimilor noastre.

Noi depunem mărturie, ca apostoli ai Lui, rânduiţi aşa cum se cuvine—că Isus este Hristosul cel Viu, Fiul nemuritor al lui Dumnezeu. El este marele Rege Emanuel, care stă, astăzi, la dreapta Tatălui Său. El este lumina, viaţa şi speranţa lumii. Calea Sa este drumul care duce la ferice în această viaţă şi la viaţa eternă în lumea viitoare. Să mulţumim lui Dumnezeu pentru darul fără de seamă care este Fiul Său divin.

PRIMA PREŞEDINŢIE

Thomas M. Monson
James E. Faust

1 ianuarie 2000

CVORUMUL CELOR DOISPREZECE

Boyd K. Packer
John A. Dyer
Donna W. Stewart
Neal A. Maxwell
Russell M. Nelson
Dellin G. Oaks

M. Russell Ballard
Joseph B. Wirthlin
Richard S. Scott
Robert D. Hales
Jeffrey R. Holland
Henry B. Eyring

Cunoașterea doctrinelor

– document fundamental

Introducere la Cunoașterea doctrinelor

În Cartea lui Mormon, profetul Helaman i-a învățat pe fiii săi: „Pe stânca Mântuitorului nostru, care este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, trebuie să vă clădiți voi temelia voastră” (Helaman 5:12). Clădirea unei temelii pe Isus Hristos – care înseamnă să ajungem să înțelegem, să credem și să trăim potrivit doctrinei Sale – ne va întări convertirea și angajamentul în calitatea noastră de ucenici ai Săi, ne va proteja împotriva influențelor dușmanului și ne va ajuta să binecuvântăm viața altora.

Unul dintre modurile în care putem realiza aceasta este acela de a studia scripturile, în ordine, împreună la oră. Un alt mod în care ne clădim temelia pe Isus Hristos și doctrina Sa este efortul intitulat Cunoașterea doctrinelor.

Cunoașterea doctrinelor are drept obiectiv cele două rezultate menționate mai jos.

1. Învățarea și punerea în practică a principiilor divine în vederea dobândirii cunoașterii spirituale

Tatăl Ceresc a revelat principii pentru dobândirea cunoașterii spirituale. Aceste principii includ faptul de a acționa cu credință, analizarea conceptelor și întrebărilor în perspectiva eternității și căutarea dobândirii unei înțelegeri mai mari prin intermediul surselor desemnate de Divinitate. Ne dezvoltăm cunoașterea doctrinelor când exersăm implementarea acestor principii și învățăm să căutăm răspunsuri la întrebări despre doctrină și

despre istorie într-un mod care Îl invită pe Duhul Sfânt să ne întărească credința în Isus Hristos și în doctrina Sa.

2. Cunoașterea doctrinei Evangheliei lui Isus Hristos și a fragmentelor scripturale în care este predată doctrina respectivă

Acest rezultat privind cunoașterea doctrinei este obținut:

- a. dezvoltând o cunoaștere mai profundă despre fiecare dintre următoarele subiecte și declarații doctrinare cheie identificate cu fiecare subiect:
  - Dumnezeuirea;
  - planul salvării;
  - ispășirea lui Isus Hristos;
  - restaurarea;
  - profeții și revelația;
  - preoția și cheile preoției;
  - rânduielile și legămintele;
  - căsătoria și familia;
  - poruncile;
- b. cunoscând modul în care declarațiile doctrinare sunt predate în fragmentele scripturale care conțin doctrine și putând să ne amintim și să găsim acele fragmente;
- c. explicând clar fiecare declarație doctrinară folosind fragmentele corespunzătoare care conțin doctrine;
- d. punând în practică ceea ce învățăm în alegerile noastre de zi cu zi și în modurile în care reacționăm și răspundem la întrebările și aspectele doctrinare, sociale și cele legate de istorie.

Dobândirea cunoașterii spirituale

Deoarece Tatăl nostru Cereșc ne iubeste și dorește să progresăm pentru a deveni asemenea Lui, El ne-a încurajat să „[căutăm să învățăm], chiar prin studiu și, de asemenea, prin credință” (D&L 88:118). În timp ce căutăm adevărul, ne putem încrede total în El biziindu-ne pe înțelepciunea Lui, dragostea Lui și puterea Sa de a ne învăța și a ne binecuvânta. Dumnezeu cunoaște toate lucrurile și este sursa întregului adevăr (vezi Mosia 4:9). El a promis să reveleze adevărul minții și inimii noastre prin Duhul Sfânt, dacă îl vom căuta cu sârguință (vezi D&L 8:2-3).

Pentru a ne ajuta, Tatăl Cereșc ne-a învățat cum să dobândim cunoaștere spirituală. El a stabilit condițiile pe care trebuie să le îndeplinim pentru a putea dobândi o asemenea cunoaștere. Tiparul Său rânduit de către Divinitate cere ca noi să avem dorința sinceră de a cunoaște adevărul (vezi Moroni 10:4-5) și să fim dornici să trăim potrivit celor revelate de Dumnezeu (vezi Ioan 7:17). Dorința noastră sinceră ne va face să căutăm adevărul prin intermediul rugăciunii (vezi Iacov 1:5-6; 2 Nefi 32:8-9) și al unui studiu serios al cuvântului lui Dumnezeu (vezi 2 Timotei 3:15-17; 2 Nefi 32:3).

Uneori, este posibil să descoperim informații noi sau să avem întrebări despre doctrina, practicile sau istoria Bisericii care par greu de înțeles. Adresarea de întrebări și căutarea de răspunsuri sunt o parte vitală a efortului nostru de a învăța adevărul. Este posibil ca unele întrebări care ne vin în minte să ne fie inspirate de Duhul Sfânt. Întrebările inspirate trebuie considerate daruri de la Dumnezeu care ne oferă ocazii de a ne mări înțelegerea și de a ne întări asigurarea că Domnul este dornic să ne învețe. Indiferent care este sursa întrebărilor, am fost binecuvântați cu abilitatea de a gândi, de a gândi logic și de a avea parte de influența Domnului care să ne dezvolte mintea și să ne aprofundeze înțelegerea. Atitudinea și intenția cu care adresăm întrebări și căutăm răspunsuri ne vor influența, în mare măsură, capacitatea de a învăța prin intermediul Duhului Sfânt.

Următoarele trei principii de mai jos ne pot îndruma când căutăm să învățăm și să înțelegem adevăruri eterne și să găsim răspunsuri sau să rezolvăm îngrijorări: acționăm cu credință, analizăm concepte

și întrebări în perspectiva eternității și căutăm dobândirea unei înțelegeri mai mari prin intermediul surselor desemnate de Divinitate.

1. Acționăm cu credință

Acționăm cu credință când alegem să ne încredem în Dumnezeu și să ne întoarcem mai întâi către El prin intermediul rugăciunii sincere, a studierii învățăturilor Sale și a supunerii față de poruncile Sale.

Când căutăm să ne mărim înțelegerea și să rezolvăm îngrijorări, este important să ne buzim pe mărturia pe care o avem deja despre Isus Hristos, despre restaurarea Evangheliei Sale și despre învățăturile profeților Săi rânduiți. Vârstnicul Jeffrey R. Holland ne-a învățat: „Atunci când acele momente vor veni și vor apărea probleme a căror rezolvare nu este imediată, *țineți-vă bine de ceea ce știți deja și fiți puternici până când veți primi mai multă cunoaștere*” („Cred, Doamne!”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2013, p. 94). Domnul Însuși ne-a invitat să „[ne întoarcem] către [El] în fiecare gând; [să] nu [ne] îndoim, [să] nu [ne temem]” (D&L 6:36).

În momentele în care nu găsim imediat răspunsuri la întrebările noastre, este util să ne amintim că, deși Tatăl Cereșc a revelat tot ce este necesar pentru salvarea noastră, El nu a revelat încă tot adevărul. Pe măsură ce continuăm să căutăm răspunsuri, trebuie să trăim dând dovadă de credință – având încredere că, la un moment dat, vom primi răspunsurile pe care le căutăm (vezi Proverbele 3:5-6; Eter 12:6). Când trăim potrivit adevărului și luminii pe care le-am primit deja, vom primi mai mult. Răspunsurile la întrebările și rugăciunile noastre vin adesea „rând după rând, precept după precept” (2 Nefi 28:30).

2. Analizăm concepte și întrebări în perspectiva eternității

Pentru a analiza concepte, întrebări și aspecte sociale în perspectiva eternității, le punem în contextul planului salvării și al învățăturilor Salvatorului. Căutăm ajutorul Duhului Sfânt pentru a putea vedea lucrurile așa cum le vede Domnul. Acest lucru ne permite să reformulăm întrebarea (să privim întrebarea altfel) și să vedem idei ținând cont de standardul Domnului privind adevărul și nu doar să acceptăm premisa sau presupunerile lumii (vezi 1 Corinteni 2:5, 9-11). Putem face aceasta adresând

întrebări precum „Ce știu deja despre Tatăl Ceresc, planul Său și modul Său de a lucra cu Propriii copii?” și „Ce învățături ale Evangheliei au legătură cu acest concept sau acest aspect sau îl clarifică?”.

Chiar și întrebările care au legătură cu evenimente istorice este posibil să trebuiască analizate în perspectiva eternității. Când ne încredem cu fermitate în Tatăl nostru Ceresc și în planul salvării întocmit de El, putem vedea lucrurile mai clar. Ar putea fi, de asemenea, util să examinăm întrebările despre istorie în contextul istoric corespunzător gândindu-ne la cultura și standardele perioadei respective, în loc să impunem perspective și atitudini din prezent.

Este important să ne aducem aminte că detaliile istorice nu poartă a ele puterea salvatoare a rânduielilor, legămintelor și doctrinei. A fi distras de amănunte mai puțin importante cu prețul pierderii miracolului în desfășurare legat de restaurare este ca și cum ai petrece timp analizând o cutie de cadou ignorând minunăția darului în sine.

3. Căutarea dobândirii unei înțelegeri mai mari prin intermediul surselor desemnate de Divinitate

Ca parte a procesului desemnat de Domnul cu privire la dobândirea cunoașterii spirituale, El a stabilit surse prin care revelează adevăr și îndrumare copiilor Săi. Aceste surse includ lumina lui Hristos, Duhul Sfânt, scripturile, părinții și conducătorii Bisericii. Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece Apostoli – profeții Domnului pe pământ astăzi – reprezintă o sursă vitală de adevăr. Domnul a ales și rânduit acești bărbați să vorbească în numele Său.

Putem, de asemenea, să aflăm adevărul prin intermediul altor surse de încredere. Totuși, căutătorii sinceri de adevăr trebuie să aibă grijă la sursele de informații care nu sunt de încredere. Trăim într-o perioadă în care mulți „numesc răul bine și binele rău” (Isaia 5:20). Satana este tatăl minciunilor și caută să deformeze adevărul și să ne convingă să ne îndepărtăm de Domnul și de slujitorii Săi desemnați. Când ne întorcem către sursele Domnului desemnate de Divinitate pentru a primi răspunsuri și îndrumare, putem fi binecuvântați să discernem adevărul de minciună. Faptul de a învăța să recunoaștem și să evităm sursele care nu sunt de încredere ne poate

proteja împotriva informațiilor greșite și a celor care caută să distrugă credința.

Ajutorarea altora să dobândească mai multă cunoaștere spirituală

Când alții vin la noi adresându-ne întrebări sau interesându-se de doctrina, practicile sau istoria Bisericii, cum am putea să-i ajutăm cel mai bine în eforturile lor de a căuta adevărul? Mai jos, sunt unele moduri prin care-i putem ajuta.

Ascultați cu atenție și cu pioșenie Ascultați cu atenție înainte să răspundeți, căutând să clarificați și să înțelegeți întrebările pe care le adresează. Încercați, cu mare atenție, să înțelegeți adevărata intenție a întrebărilor, precum și sentimentele și crezurile lor.

Predați și depuneți mărturie despre adevărurile Evangheliei Împărtășiți învățături practice din scripturi și din cuvintele profeților din zilele noastre și modul în care acestea au produs o schimbare pozitivă în viața dumneavoastră. Ajutați-i pe cei cărora le vorbiți să-și analizeze sau să-și reformuleze întrebările în contextul Evangheliei și al planului salvării.

Invitați-i să acționeze cu credință Aduceți-vă aminte că Domnul ne cere să dobândim, în mod direct, cunoaștere spirituală. Prin urmare, trebuie să-i invităm pe alții să acționeze cu credință prin rugăciune, supunere față de porunci și studiu sârguincios din cuvântul lui Dumnezeu folosind sursele desemnate de Divinitate, în mod special Cartea lui Mormon. Dacă este cazul, invitați-i să-și aducă aminte de experiențele pe care le-au trăit când L-au simțit pe Duhul Sfânt și să se țină strâns de adevărurile eterne pe care le-au învățat până când vor primi mai multă cunoaștere.

Reveniți cu un răspuns Oferiți-vă să căutați răspunsuri și, apoi, reveniți cu un răspuns împărtășind ce ați aflat. Puteți, de asemenea, să căutați răspunsuri împreună. Exprimați-vă încrederea în promisiunea Domnului de a oferi revelație personală.

Referințe suplimentare: Ieremia 1:4-5; Amos 3:7; Matei 5:14-16; Matei 16:15-19; Ioan 15:16; Ioan 17:3; Efeseni 2:19-20; Efeseni 4:11-14; 2 Nefi 2:27; Mosia 18:8-10; 3 Nefi 18:15, 20-21; D&L 1:37-38; D&L 18:15-16; D&L 21:4-6

Subiecte de doctrinare pe aceeași temă: Dumnezeirea: Duhul Sfânt; ispășirea lui Isus Hristos: credința în Isus Hristos; profeții și revelația; poruncile

Subiecte doctrinare

1. Dumnezeirea

Dumnezeirea este formată din trei personaje distincte: Dumnezeu, Tatăl Etern; Fiul Său, Isus Hristos; și Duhul Sfânt. Tatăl și Fiul au trupuri tangibile, glorificate, din carne și oase, iar Duhul Sfânt este un personaj de spirit (vezi D&L 130:22-23). Ei sunt Una în scop și sunt perfect uniți în realizarea planului salvării întocmit de Tatăl Ceresc.

Referințe suplimentare: Genesa 1:26-27; Luca 24:36-39; Joseph Smith – Istorie 1:15-20

Dumnezeu Tatăl

Dumnezeu Tatăl este Personajul Suprem pe care noi Îl preaslăvim. El este Tatăl spiritelor noastre (vezi Evrei 12:9). El este perfect, are toată puterea și cunoaște toate lucrurile. El este, de asemenea, drept, milos și bun. Dumnezeu îi iubește pe fiecare dintre copiii Săi într-un mod perfect, iar noi suntem egali în fața Lui (vezi 2 Nefi 26:33). Lucrarea și slava Sa este de a realiza nemurirea și viața eternă a omului.

Referințe suplimentare: Ioan 17:3; Mosia 4:9; Moise 1:39

Isus Hristos

Isus Hristos este Primul Născut în spirit al Tatălui și Singurul Fiu Născut în trup al Tatălui. Sub îndrumarea Tatălui, Isus Hristos a creat cerurile și pământul. El este Iehova din Vechiul Testament și Mesia din Noul Testament.

Isus Hristos face voia Tatălui în toate lucrurile. El a trăit o viață fără de păcat și a ispășit pentru păcatele întregii omeniri (vezi 3 Nefi 11:10-11). Viața Sa este exemplul perfect al modului în care trebuie să trăim (vezi 3 Nefi 12:48). El a fost primul copil al Tatălui Ceresc care a înviat. În zilele noastre, la fel ca în vechime, El este conducătorul Bisericii Sale. El va veni din nou cu putere și slavă și va domni pe pământ în timpul mileniului (vezi D&L 29:10-11). El va judeca toată omenirea.

Deoarece Isus Hristos este Salvatorul și Mijlocitorul nostru înaintea Tatălui, toate rugăciunile, binecuvântările și rânduielile preoției trebuie spuse, oferite și înfăptuite în numele Său (vezi 3 Nefi 18:15, 20-21).

Referințe suplimentare: Isaia 53:3-5; Luca 24:36-39; 1 Corinteni 15:20-22; Apocalipsa 20:12; Alma 7:11-13; Alma 34:9-10; Helaman

5:12; Moroni 7:45, 47-48; D&L 1:30; D&L 6:36; D&L 18:10-11; D&L 19:16-19; D&L 76:22-24

Subiect pe aceeași temă: ispășirea lui Isus Hristos

Duhul Sfânt

Duhul Sfânt este al treilea membru al Dumnezeirii. El este un personaj de spirit și nu are un trup din carne și oase. El este numit adesea Spiritul, Spiritul Sfânt, Spiritul lui Dumnezeu, Spiritul Domnului și Mângâietorul.

Duhul Sfânt depune mărturie despre Tatăl și despre Fiul, revelează adevărul tuturor lucrurilor și-i sfințește pe cei care se pocăiesc și sunt botezați. Prin puterea Duhului Sfânt, putem primi daruri spirituale, care sunt binecuvântări sau abilități date de Domnul spre folosul nostru și pentru a ne ajuta să le slujim altora și să-i binecuvântăm.

Referințe suplimentare: Ioan 3:5; 1 Corinteni 2:5, 9-11; 2 Nefi 32:3; 2 Nefi 32:8-9; Mosia 3:19; Mosia 18:8-10; 3 Nefi 27:20; Moroni 7:45, 47-48; Moroni 10:4-5; D&L 8:2-3; D&L 130:22-23

Subiecte pe aceeași temă: dobândirea cunoașterii spirituale; rânduielile și legămintele

2. Planul salvării

În viața premuritoare, Tatăl Ceresc a prezentat un plan pentru a ne da posibilitatea să devenim ca El și să dobândim nemurirea și viața veșnică (vezi Moise 1:39). Pentru a îndeplini acest plan și a deveni ca Tatăl nostru din Cer, trebuie să ajungem să-I cunoaștem pe El și pe Fiul Său, Isus Hristos, și să avem o înțelegere corectă a naturii și atributelor Lor (vezi Ioan 17:3).

În scripturi, planul Tatălui Ceresc este numit planul salvării, marele plan al fericirii, planul mântuirii și planul milei. Acest plan cuprinde crearea, căderea, ispășirea lui Isus Hristos și toate legile, rânduielile și doctrinele Evangheliei. Libertatea morală de a alege – abilitatea de a alege și de a acționa cum dorim – este, de asemenea, esențială în planul Tatălui Ceresc. Progresul nostru etern depinde de modul în care folosim acest dar (vezi Iosua 24:15; 2 Nefi 2:27).

Isus Hristos este personajul principal în planul Tatălui Ceresc. Planul salvării ne permite să devenim perfecți, să primim plenitudinea bucuriei, să ne bucurăm de legăturile de familie de-a lungul eternităților și să trăim pentru totdeauna în prezența lui Dumnezeu.

Referințe suplimentare: Maleahi 4:5-6; 3 Nefi 12:48; D&L 131:1-4

Viața premuritoare

Înainte să ne fi născut pe pământ, am trăit în prezența Tatălui nostru Ceresc, în calitate de copii ai Săi de spirit (vezi Avraam 3:22-23). În această viață premuritoare, am participat la un consiliu împreună cu alți copii de spirit ai Tatălui Ceresc. În cadrul aceluși consiliu, Tatăl Ceresc a prezentat planul Său, iar Isus Hristos, în starea Sa premuritoare, a făcut legământ că va fi Salvatorul.

Ne-am exercitat libertatea de a alege pentru a urma planul Tatălui Ceresc. Celor care l-au urmat pe Tatăl Ceresc și pe Isus Hristos li s-a permis să vină pe pământ pentru a trăi experiența vieții muritoare și pentru a progresa către viața eternă. Lucifer, un alt fiu de spirit al lui Dumnezeu, s-a răzvrătit împotriva planului. El a devenit Satana, iar el și cei care l-au urmat au fost alungați din cer și li s-au refuzat privilegiile de a primi un trup fizic și de a trăi experiența vieții muritoare.

Referințe suplimentare: Ieremia 1:4-5; Evrei 12:9; 2 Nefi 2:27; 3 Nefi 11:10-11

Crearea

Isus Hristos a creat cerurile și pământul sub îndrumarea Tatălui (vezi D&L 76:22-24). Crearea pământului a fost o parte esențială în planul lui Dumnezeu. Acesta a oferit un loc în care aveam să dobândim un trup fizic, să fim testați și încercați și să dezvoltăm atribute divine.

Adam a fost primul om creat pe pământ. Dumnezeu i-a creat pe Adam și pe Eva după chipul Său. Toate ființele umane – bărbați și femei – sunt făcute după chipul lui Dumnezeu (vezi Genesa 1:26-27). Faptul că o persoană este bărbat sau femeie reprezintă o caracteristică fundamentală a scopului și identității fiecărei persoane în existența ei premuritoare, muritoare și eternă.

Căderea

În Grădina Edenului, Dumnezeu i-a căsătorit pe Adam și Eva. În timp ce Adam și Eva se aflau în grădină, erau încă în prezența lui Dumnezeu și ar fi putut trăi pentru totdeauna. Ei trăiau în inocență, iar Dumnezeu le oferea cele necesare.

Dumnezeu le-a dat lui Adam și Evei libertatea de a alege atunci când trăiau în Grădina Edenului. El le-a poruncit să nu mănânce din fructul oprit – fructul

pomului cunoașterii binelui și răului. Supunerea față de această poruncă însemna ca ei să rămână în grădină. Totuși, Adam și Eva nu înțeleseseră complet că, dacă rămăneau în grădină, nu puteau progresa având parte de opoziție în viața muritoare. Ei nu ar fi putut cunoaște bucuria, deoarece nu ar fi putut avea parte de tristețe și durere. Mai mult, nu ar fi putut avea copii.

Satana i-a ispitit pe Adam și Eva să mănânce din fructul oprit, iar ei au ales să facă astfel. Din cauza acestei alegeri, au fost alungați din prezența lui Dumnezeu, au căzut și au devenit muritori. Încălcarea lui Adam și a Evei și schimbările pe care le-au trăit ca rezultat al încălcării, inclusiv moartea spirituală și moartea fizică sunt numite căderea. Moartea spirituală înseamnă separarea de Dumnezeu. Moartea fizică înseamnă separarea spiritului de trupul muritor.

Căderea este o parte esențială a planului salvării întocmit de Tatăl Ceresc. Ca rezultat al căderii, Adam și Eva puteau să aibă copii. Ei și urmașii lor puteau să aibă parte de bucurie și tristețe, să cunoască binele și răul și să progreseze (vezi 2 Nefi 2:22-25). În calitate de urmași ai lui Adam și ai Evei, moștenim o stare decăzută în timpul vieții muritoare. Nu suntem în prezența lui Dumnezeu și suntem supuși morții fizice. Suntem, de asemenea, testați prin intermediul greutăților vieții muritoare și al ispitelor dușmanului. Deși nu suntem răspunzători pentru încălcarea lui Adam și a Evei, suntem răspunzători pentru propriile păcate. Prin ispășirea lui Isus Hristos, putem birui efectele negative ale căderii, putem primi iertare pentru păcatele noastre și, la un moment dat, putem avea parte de plenitudinea bucuriei.

Referințe suplimentare: Genesa 1:28; Mosia 3:19; Alma 34:9-10

Subiect pe aceeași temă: ispășirea lui Isus Hristos

Viața muritoare

Viața muritoare este un timp de învățare, în care dovedim că ne folosim libertatea de a alege pentru a face tot ce a poruncit Domnul și pentru a ne pregăti pentru viața eternă dezvoltându-ne atribute divine. Facem aceasta când exercităm credință în Isus Hristos și în ispășirea Sa, când ne pocăim, când facem legăminte și primim rânduieli necesare salvării precum botezul și confirmarea și când îndurăm, cu credință, până la sfârșitul vieții noastre muritoare urmând exemplul lui Isus Hristos.

În viața muritoare, spiritul nostru este unit cu trupul nostru fizic, dându-ne ocazii să progresăm și să ne dezvoltăm în moduri care nu erau posibile în viața premuritoare. Deoarece Tatăl nostru din Cer are un trup tangibil din carne și oase, trupurile ne sunt necesare pentru a progresa și a deveni ca El. Trupurile noastre sunt sacre și trebuie respectate asemenea unui dar de la Tatăl nostru Ceresc (vezi 1 Corinteni 6:19-20).

Referințe suplimentare: Iosua 24:15; Matei 22:36-39; Ioan 14:15; 2 Nefi 2:27; 3 Nefi 12:48; Moroni 7:45, 47-48; D&L 130:22-23

Subiecte pe aceeași temă: Dumnezeu; ispășirea lui Isus Hristos; rânduielele și legămintele; poruncile

Viața de după moarte

Când murim, spiritele noastre intră în lumea spiritelor și așteaptă învierea. Spiritele celor neprihăniți sunt permise într-o stare de fericire, care este numită paradis. Cei care mor fără o cunoaștere a adevărului și cei care sunt nesupuși în viața muritoare intră într-un loc temporar, în lumea de după moarte, numit închisoarea spiritelor.

Fiecare persoană va avea, la un moment dat, ocazia să învețe principiile Evangheliei și să primească rânduielele și legămintele acesteia. Mulți dintre cei credincioși vor predica Evanghelia celor din închisoarea spiritelor. Cei care aleg să primească Evanghelia, să se pocăiască și să accepte rânduielele necesare salvării, care sunt înfăptuite pentru ei în templu, vor trăi în paradis până la înviere (vezi 1 Petru 4:6).

Învierea înseamnă reunirea trupului nostru de spirit cu trupul nostru fizic din carne și oase făcut perfect. După înviere, vom fi nemuritori – spiritul și trupul nostru nu vor mai fi separate niciodată. Fiecare om care s-a născut pe pământ va fi înviat, deoarece Isus Hristos a biruit moartea fizică (vezi 1 Corinteni 15:20-22). Cei neprihăniți vor fi înviați înaintea celor ticăloși și vor fi înviați la prima înviere.

Judecata finală va avea loc după înviere. Isus Hristos va judeca fiecare persoană pentru a stabili gloria eternă pe care acea persoană o va primi. Această judecată va fi bazată pe dorințele fiecărei persoane și pe supunerea acesteia față de poruncile lui Dumnezeu (vezi Apocalipsa 20:12).

Există trei împărății de glorie: împărăția celestială, împărăția terestrială și împărăția telectuală (vezi 1 Corinteni 15:40-42). Cei care sunt curajoși în mărturia lor despre Isus și supuși principiilor

Evangheliei vor trăi în împărăția celestială, în prezența lui Dumnezeu Tatăl și a Fiului Său, Isus Hristos, alături de membrii neprihăniți ai familiei lor.

Referințe suplimentare: Luca 24:36-39; Ioan 17:3; D&L 131:1-4

Subiecte pe aceeași temă: ispășirea lui Isus Hristos; rânduielele și legămintele

3. Ispășirea lui Isus Hristos

Isus Hristos a fost prerânduit, în cadrul consiliului din viața premuritoare, să fie Salvatorul și Mântuitorul nostru. El a venit pe pământ, a suferit de bunăvoie și a murit pentru a mântui toată omenirea de efectele negative ale căderii și pentru a plăti prețul pentru păcatele noastre. Triumful lui Isus Hristos asupra morții spirituale și a celei fizice prin suferința, moartea și învierea Sa se numește ispășire. Sacrificiul Său este pentru noi toți și demonstrează valoarea infinită a fiecăruia dintre noi și a tuturor copiilor Tatălui Ceresc (vezi D&L 18:10-11).

Doar prin Isus Hristos putem fi salvați, deoarece El a fost Singurul capabil să înfăptuiască ispășirea infinită și eternă pentru toată omenirea (vezi Alma 34:9-10). Doar El a avut puterea să biruiască moartea fizică. De la Maria, mama Sa muritoare, El a moștenit capacitatea de a muri. De la Dumnezeu, Tatăl Său nemuritor, El a moștenit puterea de a trăi pentru totdeauna sau de a-Și da viața și de a-Și-o lua înapoi. Doar El ne-a putut mântui de păcatele noastre. Deoarece a trăit o viață perfectă, fără de păcat, El a fost liber de cerințele dreptății și a putut să plătească datoria pentru cei care se pocăiesc.

Ispășirea lui Isus Hristos a inclus suferința Sa, din Grădina Ghetsimani, pentru păcatele omenirii, vărsarea sângelui Său, suferința și moartea Sa pe cruce și învierea Sa. El a fost primul care a înviat. El S-a ridicat din mormânt având un trup glorificat, nemuritor din carne și oase (vezi Luca 24:36-39). Datorită ispășirii Sale, toți oamenii vor fi înviați având un trup perfect și nemuritor și vor fi aduși înapoi în prezența lui Dumnezeu pentru a fi judecați. Jertfa ispășitoare a lui Isus Hristos a oferit singura cale prin care noi putem fi curățați și ertați de păcatele noastre, astfel încât să putem trăi, pentru totdeauna, în prezența lui Dumnezeu (vezi Isaia 1:18; D&L 19:16-19).

Ca parte a ispășirii Sale, Isus Hristos nu doar că a suferit pentru păcatele noastre, ci, de asemenea, a luat asupra Sa durerile, ispitele, bolile și infirmitățile

întregii omeniri (vezi Isaia 53:3-5; Alma 7:11-13). El înțelege suferința noastră pentru că a trăit-o. Când venim, cu credință, la El, Salvatorul ne va întări să ne purtăm poverile și să îndeplinim sarcini pe care nu le-am putea îndeplini singuri (vezi Matei 11:28-30; Eter 12:27).

Ispășind pedeapsa pentru păcatele noastre, Isus Hristos nu ne-a absolvit de responsabilitatea personală. Pentru a accepta sacrificiul Său, pentru a fi curățaji de păcatele noastre și pentru a moșteni viața eternă, trebuie să ne exercităm credința în El, să ne pocăim, să fim botezați, să-L primim pe Duhul Sfânt și să îndurăm, cu credință, până la sfârșitul vieții noastre.

Referințe suplimentare: Ioan 3:5; 1 Corinteni 15:20-22; Mosia 3:19; 3 Nefi 11:10-11; 3 Nefi 27:20; D&L 76:22-24

Subiecte pe aceeași temă: Dumnezeuia: Isus Hristos; planul salvării: căderea; rânduielile și legămintele

Credința în Isus Hristos

Primul principiu al Evangheliei este credința în Domnul Isus Hristos. Credința noastră poate duce la salvare doar dacă este clădită pe Isus Hristos (vezi Helaman 5:12).

Să ai credință în Isus Hristos înseamnă să ai credința fermă că El este Singurul Fiu născut al lui Dumnezeu și Salvatorul lumii. Recunoaștem că singura cale prin care ne putem întoarce să trăim în prezența Tatălui nostru Ceresc este aceea de a ne bizui pe ispășirea infinită a Fiului Său, încrezându-ne în Isus Hristos și urmând învățăturile Sale. Fiind mai mult decât un crez pasiv, adevărata credință în Isus Hristos duce la fapte și este exprimată prin modul în care trăim (vezi Iacov 2:17-18). Credința noastră poate crește când ne rugăm, studiem scripturile și ne supunem poruncilor lui Dumnezeu.

Referințe suplimentare: Proverbele 3:5-6; Eter 12:6; D&L 6:36

Subiect pe aceeași temă: dobândirea cunoașterii spirituale

Pocăința

Credința în Isus Hristos și dragostea noastră față de El și Tatăl Ceresc ne determină să ne pocăim. Pocăința face parte din planul Tatălui Ceresc pentru toți copiii Săi care răspund pentru alegerile lor. Acest dar este posibil prin ispășirea lui Isus Hristos. Pocăința reprezintă o schimbare produsă în minte și în inimă. Include îndepărtarea de păcat și faptul

de a ne îndrepta gândurile, faptele și dorințele către Dumnezeu și faptul de a ne supune voia voinței Lui (vezi Mosia 3:19).

Pocăința include faptul de a ne recunoaște păcatele; de a avea remușcări sau de a fi întristați după voia lui Dumnezeu pentru că am păcătuit; de a ne mărturisi păcatele înaintea Tatălui Ceresc și, dacă este necesar, înaintea altora; de a renunța la păcat; de a căuta să reparăm, pe cât posibil, tot ce am stricat ca urmare a păcatelor noastre; precum și faptul de a trăi o viață de supunere față de poruncile lui Dumnezeu (vezi D&L 58:42-43). Domnul promite că ne iartă pentru păcatele noastre la botez, iar noi înnoim acel legământ de fiecare dată când luăm, sincer, din împărtășanie, având intenția de a ne aduce aminte de Salvator și de a ține poruncile Sale.

Prin intermediul pocăinței sincere și al harului oferit prin ispășirea lui Isus Hristos, putem primi iertarea lui Dumnezeu și putem simți pace. Simțim, mai din plin, influența Spiritului și suntem mai pregătiți să trăim pentru totdeauna în prezența Tatălui nostru Ceresc și a Fiului Său.

Referințe suplimentare: Isaia 1:18; Ioan 14:15; 3 Nefi 27:20; D&L 19:16-19

Subiect pe aceeași temă: rânduielile și legămintele

4. Restaurarea

Dumnezeu a restaurat Evanghelia Sa în aceste zile din urmă restabilind adevărurile Sale, autoritatea preoției Sale și Biserica Sa pe pământ. Profeții din vechime au prezis restaurarea Evangheliei în zilele din urmă (vezi Isaia 29:13-14; Faptele apostolilor 3:19-21).

Restaurarea a început în anul 1820. Dumnezeu Tatăl și Fiul Său, Isus Hristos, i S-au arătat lui Joseph Smith ca răspuns la rugăciunea lui Joseph, iar Ei l-au chemat să fie profetul restaurării (vezi Joseph Smith – Istorie 1:15-20). Dumnezeu l-a chemat pe Joseph Smith să fie un martor din zilele din urmă al lui Hristos cel Viu. În calitate de profet al restaurării, Joseph Smith a tradus Cartea lui Mormon prin darul și puterea lui Dumnezeu (vezi D&L 135:3). Alături de Biblie, Cartea lui Mormon depune mărturie despre Isus Hristos și conține plenitudinea Evangheliei (vezi Ezechiel 37:15-17). Cartea lui Mormon este, de asemenea, o mărturie despre chemarea de profet a lui Joseph Smith și despre veridicitatea restaurării.

Ca parte a restaurării, Dumnezeu a trimis mesageri cerești pentru a restaura Preoția aaronică și Preoția lui Melhisedec. Apoi, El a făcut ca Biserica Lui să fie organizată din nou pe pământ, la data de 6 aprilie 1830. Deoarece a fost întemeiată de Dumnezeu Însuși, Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este „singura Biserică adevărată și vie de pe toată fața pământului” (D&L 1:30).

Referințe suplimentare: Amos 3:7; Efeseni 2:19-20; Efeseni 4:11-14; D&L 13:1; D&L 76:22-24; D&L 107:8

Subiecte pe aceeași temă: Dumnezeu; profeții și revelația

Apostazia

Nevoia privind restaurarea adevărilor lui Dumnezeu, a autorității preoției și a Bisericii Sale în zilele din urmă a apărut din cauza apostaziei. Apostazia apare când unul sau mai mulți oameni se îndepărtează de adevărurile Evangheliei.

După răstignirea Salvatorului și moartea apostolilor Săi, mulți oameni s-au îndepărtat de adevărurile stabilite de Salvator (vezi 2 Tesaloniceni 2:1-3). Principii ale Evangheliei și părți din scrierile sfinte au fost modificate sau pierdute. Schimbări neautorizate au fost făcute în organizarea Bisericii și în rânduielile preoției. Din cauza acestei ticăloșii răspândite, Domnul a retras autoritatea și cheile preoției de pe pământ. Deși erau mulți oameni buni și cinștiți care-L preaslăveau pe Dumnezeu potrivit cunoașterii pe care o aveau și care au primit răspunsuri la rugăciunile lor, lumea a fost lăsată fără revelație divină prin intermediul profeților în viață. Această perioadă este cunoscută sub denumirea de marea apostazie.

Au mai fost alte perioade de apostazie generală de-a lungul istoriei lumii.

Subiecte pe aceeași temă: profeții și revelația; preoția și cheile preoției; rânduielile și legămintele

Dispensația

Când copiii lui Dumnezeu au căzut într-o stare de apostazie, El Și-a întins, cu dragoste, brațele către ei chemând profeți și oferindu-le, din nou, oamenilor binecuvântări ale Evangheliei prin intermediul profeților Săi. Perioada de timp în care Domnul revelează adevărurile Sale, autoritatea preoției Sale și rânduielile Sale se numește dispensație. Aceasta este o perioadă în care Domnul are cel puțin un slujitor autorizat pe pământ care deține preoția sfântă și care

are însărcinarea divină de a răspândi Evanghelia și de a administra rânduielile acesteia.

Dispensațiile anterioare sunt asociate cu Adam, Enoh, Noe, Avraam, Moise, Isus Hristos și alții. Restaurarea Evangheliei în zilele din urmă, pe care Domnul a început-o prin intermediul profetului Joseph Smith, este o parte a acestui tipar al dispensațiilor.

În fiecare dispensație, Domnul și profeții Săi au căutat să întemeieze Sionul. Sion înseamnă oamenii de legământ ai Domnului care au inima pură, sunt uniți în neprihănire și au grijă unii de alții (vezi Moise 7:18). Sion înseamnă, de asemenea, un loc în care trăiesc cei cu inima pură.

În prezent, trăim în ultima dispensație – dispensația plenitudinii timpurilor. Aceasta este singura dispensație care nu se va termina cu o apostazie. Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă va umple, în cele din urmă, tot pământul și va dăinui pentru totdeauna (vezi Daniel 2:44).

Subiecte pe aceeași temă: profeții și revelația; preoția și cheile preoției; rânduielile și legămintele

5. Profeții și revelația

Un profet este un om care a fost chemat de Dumnezeu să vorbească în numele Lui (vezi Ieremia 1:4-5; Amos 3:7; Ioan 15:16; D&L 1:37-38). Profeții depun mărturie despre Isus Hristos și predau Evanghelia Sa. Ei fac cunoscute voia lui Dumnezeu și adevărata Sa natură. Ei denunță păcatul, avertizează despre consecințele acestuia și ne ajută să evităm să fim înșelați (vezi Ezechiel 3:16-17; Efeseni 4:11-14). Uneori, ei profetesc despre evenimente viitoare. Profeții pot îndeplini aceste responsabilități, deoarece ei primesc autoritate și revelație de la Dumnezeu.

Revelația este comunicarea de la Dumnezeu către copiii Săi. Cele mai multe dintre revelații vin prin intermediul impresiilor, gândurilor și sentimentelor de la Duhul Sfânt. Revelația poate veni, de asemenea, prin intermediul viziunilor, viselor și vizitelor îngerilor.

În timpul slujirii Sale în viața muritoare și, din nou, în zilele noastre, Domnul a organizat Biserica Sa pe temelia profeților și apostolilor (vezi Efeseni 2:19-20). Președintele Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este profetul lui Dumnezeu pentru toți oamenii de pe pământ, în zilele noastre. Noi îl susținem pe președintele Bisericii ca profet, văzător și

revelator și ca singura persoană de pe pământ care primește revelații pentru a îndruma întreaga Biserică. Dacă primim cu credință și ne supunem învățăturilor președintelui Bisericii, Dumnezeu ne va binecuvânta să biruim înșelăciunea și răul (vezi D&L 21:4-6). Noi îi susținem, de asemenea, pe consilierii din Prima Președinție și pe membrii Cvorumului celor Doisprezece Apostoli ca profeți, văzători și revelatori.

Scripturile – Biblia, Cartea lui Mormon, Doctrină și legăminte și Perla de mare preț – cuprind revelații oferite prin intermediul profeților din vechime și al celor din zilele din urmă. Când studiem cuvintele profeților, putem afla adevărul și putem primi îndrumare.

Deși Dumnezeu dă revelații prin intermediul profeților pentru a-i îndruma pe toți copiii Săi, fiecare om în parte poate primi revelații care să-l ajute cu nevoile lui concrete, cu responsabilitățile și întrebările lui, precum și să-l ajute să-și întărească mărturia. Cu toate acestea, inspirația personală de la Domnul nu va contrazice niciodată revelația pe care Dumnezeu o dă prin intermediul profeților Săi.

Referințe suplimentare: Avraam 3:22-23; Matei 16:15-19; 2 Timotei 3:15-17; 2 Nefi 32:3; D&L 8:2-3; D&L 76:22-24

Subiecte pe aceeași temă: dobândirea cunoașterii spirituale; preoția și cheile preoției

6. Preoția și cheile preoției

Preoția înseamnă puterea și autoritatea eterne ale lui Dumnezeu. Prin intermediul preoției, Dumnezeu a creat și guvernează cerurile și pământul. Prin această putere, El îi mântuiește și îi exaltă pe copiii Săi.

Dumnezeu conferă autoritatea preoției bărbaților demni, membri ai Bisericii, pentru ca ei să poată acționa în numele Său întru salvarea și edificarea tuturor copiilor Săi (vezi D&L 121:36, 41-42).

Cheile preoției reprezintă drepturile președinției sau puterea pe care Dumnezeu o oferă omului pentru a guverna și îndruma împărăția lui Dumnezeu pe pământ (vezi Matei 16:15-19). Cheile preoției sunt necesare pentru îndrumarea predicării Evangheliei și administrării rânduielilor necesare salvării.

Isus Hristos deține toate cheile preoției care aparțin Bisericii Sale. El i-a conferit fiecărui apostol al Său toate cheile care aparțin împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Președintele Bisericii este singura persoană

autorizată să exercite toate acele chei ale preoției. Președinții de temple, președinții de misiuni, președinții de țărushi, episcopii și președinții cvorurilor dețin, de asemenea, chei ale preoției care le permit să prezideze asupra lucrării pe care au fost împuterniciți s-o facă și s-o îndrume.

Toți cei care slujesc în cadrul Bisericii – bărbați și femei – sunt chemați prin îndrumarea celui care deține chei ale preoției. Astfel, ei au dreptul să aibă parte de puterea necesară pentru a sluji și a-și îndeplini responsabilitățile asociate chemărilor pe care le primesc (vezi D&L 42:11).

Cei care sunt rânduiți la Preoția aaronică și la Preoția lui Melhisedec iau asupra lor jurământul și legământul preoției. Dacă își îndeplinesc chemarea cu credință și sârguință și îi primesc, cu credință, pe Domnul și pe slujitorii Săi, ei vor primi binecuvântările exaltării. Femeilor le sunt promise, de asemenea, binecuvântările exaltării, dacă sunt fidele legămintelor pe care le-au făcut cu Domnul.

Referințe suplimentare: Ioan 15:16; Efeseni 2:19-20

Subiecte pe aceeași temă: restaurarea; profeții și revelația; rânduielile și legămintele

Preoția aaronică

Preoția aaronică este numită deseori preoția pregătitoare. Preoția aaronică „deține cheile slujirii îngerilor, ale Evangheliei pocăinței și ale botezului” (D&L 13:1). Prin exercitarea acestei preoții, împărtășania este pregătită, binecuvântată și administrată. Oficiile Preoției aaronice sunt: diacon, învățător, preot și episcop.

Preoția lui Melhisedec

Preoția lui Melhisedec este preoția mai înaltă sau mai mare și „deține dreptul la președinție și are putere și autoritate asupra tuturor oficiilor Bisericii, în toate epocile lumii, pentru a administra lucrurile spirituale” (D&L 107:8). Toate binecuvântările, rânduielile, legămintele și organizațiile Bisericii sunt administrate sub autoritatea președintelui Bisericii, care este președintele Preoției lui Melhisedec. Această preoție i-a fost dată lui Adam și a fost pe pământ ori de câte ori Domnul a revelat Evanghelia Sa. În cadrul Preoției lui Melhisedec există următoarele oficii: vârstnic, înalt preot, patriarh, membru al Celor Șaptezeci și apostol.

Referință suplimentară: Efeseni 4:11-14

7. Rânduielele și legămintele

Rânduielele

Rânduiala este un act sacru înfăptuit prin autoritatea preoției. Fiecare rânduială a fost stabilită de Dumnezeu pentru a preda adevăruri spirituale, adesea prin intermediul simbolurilor.

Unele rânduiele sunt esențiale pentru exaltare și sunt numite rânduiele necesare salvării. Doar primind rânduielele necesare salvării și ținând legămintele asociate putem primi toate binecuvântările disponibile prin intermediul ispășirii lui Isus Hristos. Fără aceste rânduiele necesare salvării, nu putem deveni ca Tatăl nostru Ceresc și nici nu ne putem întoarce să trăim pentru totdeauna în prezența Sa (vezi D&L 84:20-22). Rânduielele necesare salvării sunt înfăptuite sub îndrumarea celor care dețin cheile preoției.

Prima rânduială a Evangheliei necesară salvării este botezul prin scufundare în apă înfăptuit de către cineva care are autoritate. Botezul este necesar pentru ca o persoană să poată deveni membră a Bisericii lui Isus Hristos și să poată intra în împărăția celestială (vezi Ioan 3:5).

După ce o persoană este botezată, unul sau mai mulți deținători ai Preoției lui Melhisedec o confirmă membră a Bisericii și îi conferă darul Duhului Sfânt (vezi 3 Nefi 27:20). Darul Duhului Sfânt este diferit de influența Duhului Sfânt. Înainte de botez, o persoană poate simți influența Duhului Sfânt și poate primi o mărturie despre adevăr. După ce primește darul Duhului Sfânt, persoana care își ține legămintele are dreptul să fie însoțită permanent de Duhul Sfânt.

Printre celelalte rânduiele necesare salvării se numără rânduiera la Preoția lui Melhisedec (pentru bărbați), înzestrarea în templu și pecetluirea căsătoriei. În templu, aceste rânduiele necesare salvării pot fi, de asemenea, înfăptuite pentru și în folosul celor morți. Rânduielele înfăptuite pentru și în folosul celor morți devin active doar în momentul în care persoana decedată le acceptă în lumea spiritelor și respectă legămintele care le însoțesc.

Alte rânduiele, precum binecuvântarea celor bolnavi și numirea și binecuvântarea copiilor sunt, de asemenea, importante pentru dezvoltarea noastră spirituală.

Referințe suplimentare: Maleahi 4:5-6; Matei 16:15-19; 1 Petru 4:6; D&L 131:1-4

Subiecte pe aceeași temă: Dumnezeu: Duhul Sfânt; planul salvării: viața de după moarte; ispășirea lui Isus Hristos; preoția și cheile preoției

Legămintele

Legământul este o înțelegere sacră între Dumnezeu și om. Dumnezeu stabilește condițiile legământului, iar noi suntem de acord să facem ceea ce ne cere El să facem; apoi, Dumnezeu ne promite anumite binecuvântări pentru supunerea noastră (vezi Exodul 19:5-6; D&L 82:10). Dacă nu ne ținem legămintele, nu vom primi binecuvântările promise.

Toate rânduielele necesare salvării ale preoției sunt însoțite de legămintele. De exemplu, facem legământ cu Domnul prin intermediul botezului (vezi Mosia 18:8-10), iar bărbații care primesc Preoția lui Melhisedec iau asupra lor jurământul și legământul preoției. Înnoim legămintele pe care le-am făcut atunci când luăm din împărățanie.

Facem și mai multe legămintele când primim rânduielele necesare salvării reprezentate de înzestrare și pecetluirea căsătoriei în templu. Ne pregătim să luăm parte la rânduiele și să facem legămintele în templu trăind potrivit standardelor de demnitate stabile de Domnul (vezi Psalmii 24:3-4). Este vital ca noi să fim demni să intrăm în templu, deoarece templul este, într-adevăr, casa Domnului. Templul este cel mai sfânt loc de preaslăvire de pe pământ.

8. Căsătoria și familia

Căsătoria dintre un bărbat și o femeie este rânduită de Dumnezeu, iar familia este esențială pentru planul Său cu privire la salvarea și fericirea noastră (vezi Genesa 2:24; D&L 49:15-17). Doar făcând legământul căsătoriei celestiale și ținându-l pot un bărbat și o femeie să-și atingă potențialul divin și etern (vezi 1 Corinteni 11:11; D&L 131:1-4).

Dumnezeu le-a poruncit copiilor Săi să se înmulțească și să umple pământul (vezi Genesa 1:28). Puterile sacre de procreare trebuie să fie întrebuințate numai între un bărbat și o femeie, căsătorii legal ca soț și soție (vezi Genesa 39:9; Alma 39:9). Soțul și soția au o responsabilitate sacră, aceea de a se iubi și de a se îngriji unul de celălalt și de copiii lor. Părinții au datoria de a-și crește copiii cu dragoste și în neprihănire și de a le îndeplini nevoile fizice și spirituale.

Fericirea în viața de familie poate fi obținută cel mai bine atunci când aceasta se bazează pe învățăturile Domnului Isus Hristos. Prin desemnare de către Divinitate, tații au responsabilitatea de a conduce familia cu dragoste și dreptate și sunt răspunzători de satisfacerea nevoilor pentru viața membrilor familiei lor. Mamele sunt în primul rând responsabile pentru îngrijirea copiilor. În aceste responsabilități sacre, tații și mamele sunt obligați să se ajute unul pe celălalt ca parteneri egali.

Planul divin al fericirii face posibil ca relațiile de familie să continue după această viață. Pământul a fost creat și Evanghelia a fost revelată pentru ca familiile să poată fi formate, pecetluite și exaltate pentru eternitate. Prin intermediul istoriei familiei și al slujirii în templu, le putem pune la dispoziție strămoșilor noștri rânduielile și legămintele Evangheliei (vezi Maleahi 4:5-6).

(Adaptare după „Familia: o declarație oficială către lume”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2010, p. 129.)

Referințe suplimentare: Moise 1:39; Genesa 1:26-27; Exodul 20:3-17; Matei 16:15-19; Ioan 17:3; 1 Corinteni 6:19-20; 2 Nefi 2:22-25; Mosia 2:41; Alma 41:10; D&L 84:20-22

Subiecte pe aceeași temă: planul salvării; poruncile

9. Poruncile

Poruncile sunt legile și cerințele pe care Dumnezeu ni le dă pentru a ne ajuta să progresăm și să devenim ca El. Poruncile sunt o manifestare a dragostei lui Dumnezeu față de noi. Ne arătăm dragostea față de El ținând poruncile Sale (vezi Ioan 14:15). Ținerea poruncilor va aduce întotdeauna fericire și binecuvântări din partea Domnului (vezi Mosia 2:41; Alma 41:10). Dumnezeu nu ne va da nicio poruncă fără să pregătească un mod prin care să ne supunem acesteia (vezi 1 Nefi 3:7).

Cele două porunci fundamentale sunt: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău... și... să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (vezi Matei 22:36-39). Îl putem iubi pe Dumnezeu și-I putem sluji alegând să-i iubim pe alții și să le slujim (vezi Mosia 2:17; Moroni 7:45, 47-48).

Una dintre primele porunci date omului a fost aceea de a ține sfântă ziua de sabbat. Dumnezeu le poruncește copiilor Săi să-L cinstească făcând voia Sa în locul celei personale în ziua de sabbat, iar El promite mari binecuvântări celor care țin sfântă ziua Sa (vezi Isaia 58:13-14).

Cele zece porunci sunt o parte esențială a Evangheliei și sunt principii eterne necesare pentru exaltarea noastră (vezi Exodul 20:3-17). Domnul i le-a revelat lui Moise în timpurile străvechi și le-a declarat din nou în revelațiile din zilele din urmă.

Poruncile lui Dumnezeu includ faptul de a ne ruga zilnic, de a studia cuvântul lui Dumnezeu, de a ne pocăi, de a ne supune legii castității, de a plăti o zeciuială întreagă (vezi Maleahi 3:8-10), de a posti (vezi Isaia 58:6-7), de a-i ierta pe alții (vezi D&L 64:9-11), de a ține Cuvântul de înțelepciune (vezi D&L 89:18-21) și de a-i învăța Evanghelia pe alții (vezi Matei 5:14-16; D&L 18:15-16).

Referințe suplimentare: Genesa 39:9; 2 Timotei 3:15-17; Iacov 1:5-6; 2 Nefi 32:3; 2 Nefi 32:8-9; Mosia 18:8-10; Alma 39:9; 3 Nefi 18:15, 20-21; D&L 58:42-43; D&L 82:10

Subiecte pe aceeași temă: dobândirea cunoașterii spirituale; ispășirea lui Isus Hristos; pocăința; rânduielile și legămintele

Pentru mai multe informații despre aceste subiecte, accesați gospeltopics.lds.org sau vedeți *Fideli credinței: referințe pentru Evanghelia* (2004).

Fragmente care conțin doctrine

Aceasta este o listă cu toate cele 100 de fragmente care conțin doctrine.

Vechiul Testament	Noul Testament	Cartea lui Mormon	Doctrină și legăminte și Istoria Bisericii
Moise 1:39	Matei 5:14-16	1 Nefi 3:7	JS – I 1:15-20
Moise 7:18	Matei 11:28-30	2 Nefi 2:22-25	D&L 1:30
Avraam 3:22-23	Matei 16:15-19	2 Nefi 2:27	D&L 1:37-38
Genesa 1:26-27	Matei 22:36-39	2 Nefi 26:33	D&L 6:36
Genesa 1:28	Luca 24:36-39	2 Nefi 28:30	D&L 8:2-3
Genesa 2:24	Ioan 3:5	2 Nefi 32:3	D&L 13:1
Genesa 39:9	Ioan 7:17	2 Nefi 32:8-9	D&L 18:10-11
Exodul 19:5-6	Ioan 14:15	Mosia 2:17	D&L 18:15-16
Exodul 20:3-17	Ioan 15:16	Mosia 2:41	D&L 19:16-19
Iosua 24:15	Ioan 17:3	Mosia 3:19	D&L 21:4-6
Psalmi 24:3-4	Faptele apostolilor 3:19-21	Mosia 4:9	D&L 29:10-11
Proverbele 3:5-6	1 Corinteni 2:5, 9-11	Mosia 18:8-10	D&L 42:11
Isaia 1:18	1 Corinteni 6:19-20	Alma 7:11-13	D&L 49:15-17
Isaia 5:20	1 Corinteni 11:11	Alma 34:9-10	D&L 58:42-43
Isaia 29:13-14	1 Corinteni 15:20-22	Alma 39:9	D&L 64:9-11
Isaia 53:3-5	1 Corinteni 15:40-42	Alma 41:10	D&L 76:22-24
Isaia 58:6-7	Efeseni 2:19-20	Helaman 5:12	D&L 82:10
Isaia 58:13-14	Efeseni 4:11-14	3 Nefi 11:10-11	D&L 84:20-22
Ieremia 1:4-5	2 Tesaloniceni 2:1-3	3 Nefi 12:48	D&L 88:118
Ezechiel 3:16-17	2 Timotei 3:15-17	3 Nefi 18:15, 20-21	D&L 89:18-21
Ezechiel 37:15-17	Evrei 12:9	3 Nefi 27:20	D&L 107:8
Daniel 2:44	Iacov 1:5-6	Eter 12:6	D&L 121:36, 41-42
Amos 3:7	Iacov 2:17-18	Eter 12:27	D&L 130:22-23
Maleahi 3:8-10	1 Petru 4:6	Moroni 7:45, 47-48	D&L 131:1-4
Maleahi 4:5-6	Apocalipsa 20:12	Moroni 10:4-5	D&L 135:3

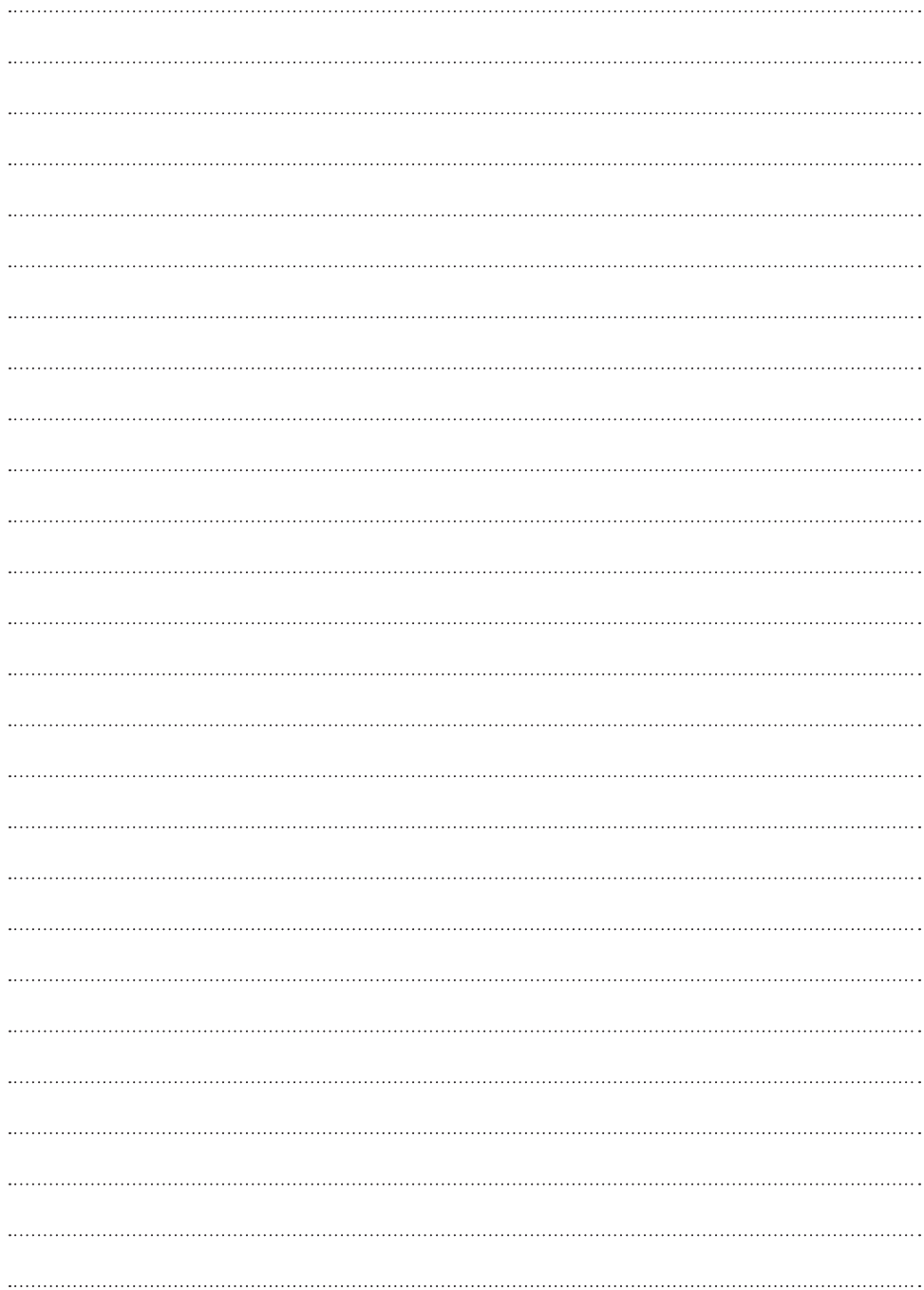
Diagramă pentru lectura zilnică din scripturi

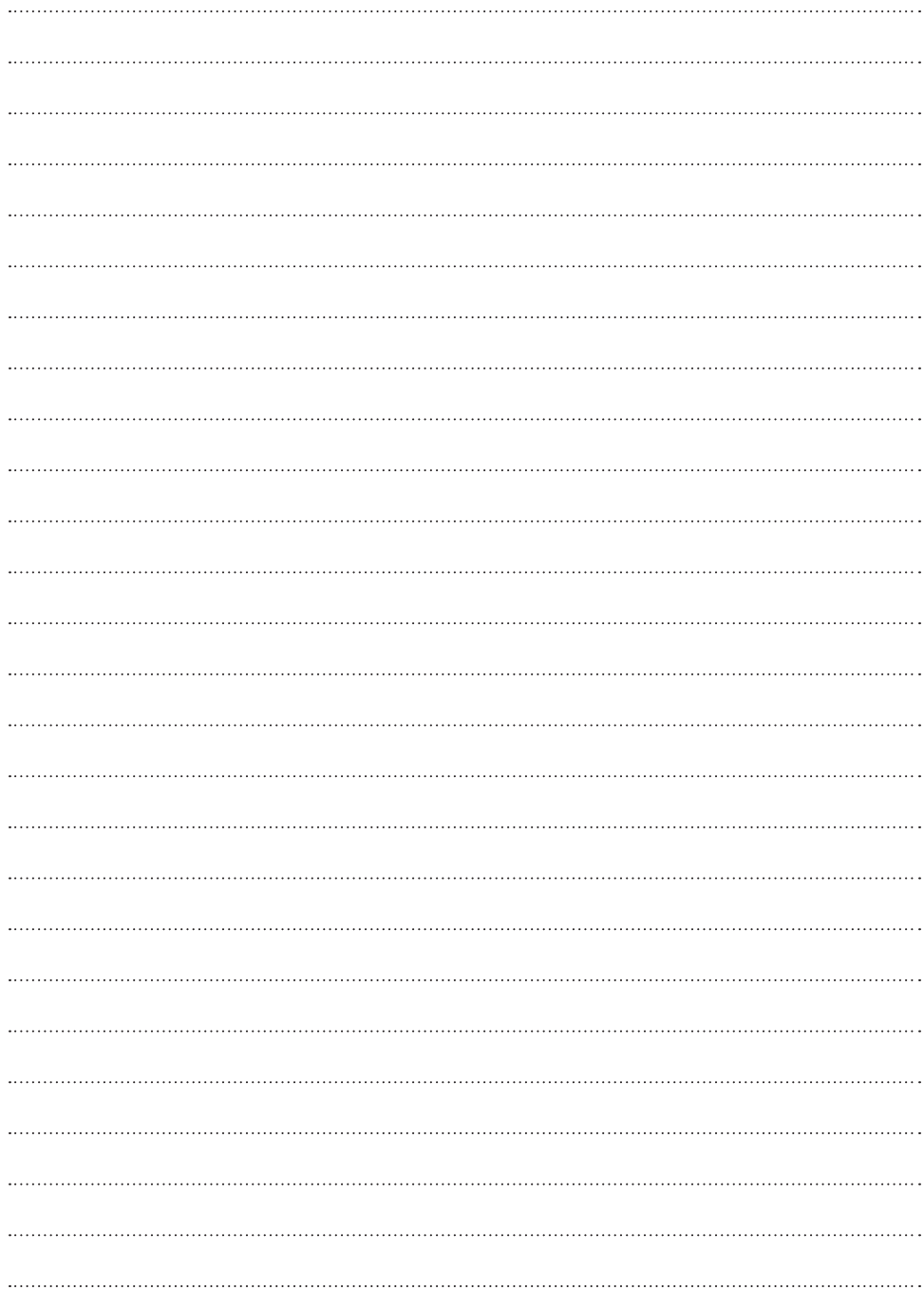
ian.	febr.	mart.	apr.	mai	iun.	iul.	aug.	sept.	oct.	nov.	dec.
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11
12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12
13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13
14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14
15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15
16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16
17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17
18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18
19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19
20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21
22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23
24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27
28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
29	(29)	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29
30		30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
31		31		31		31	31		31		31

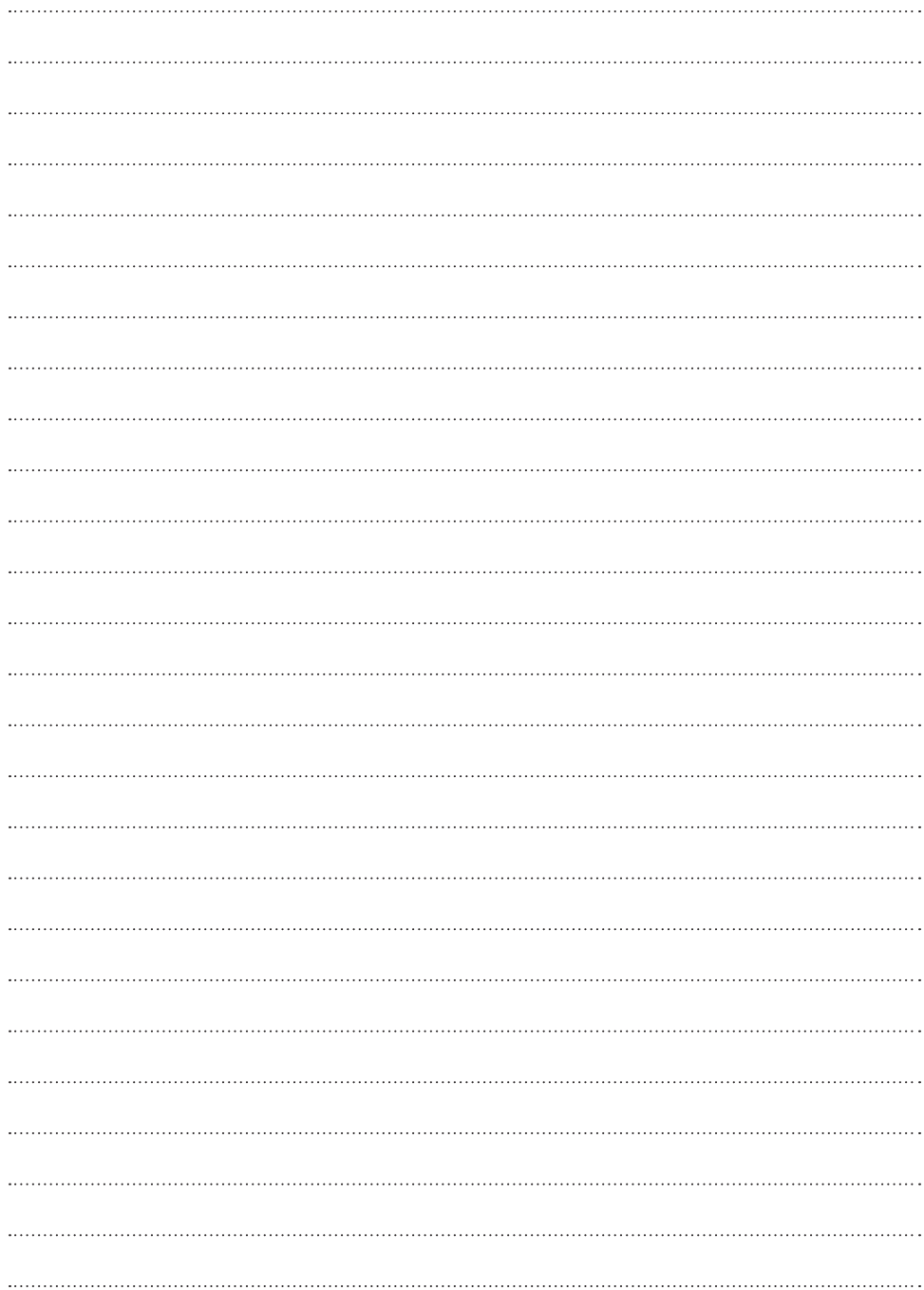

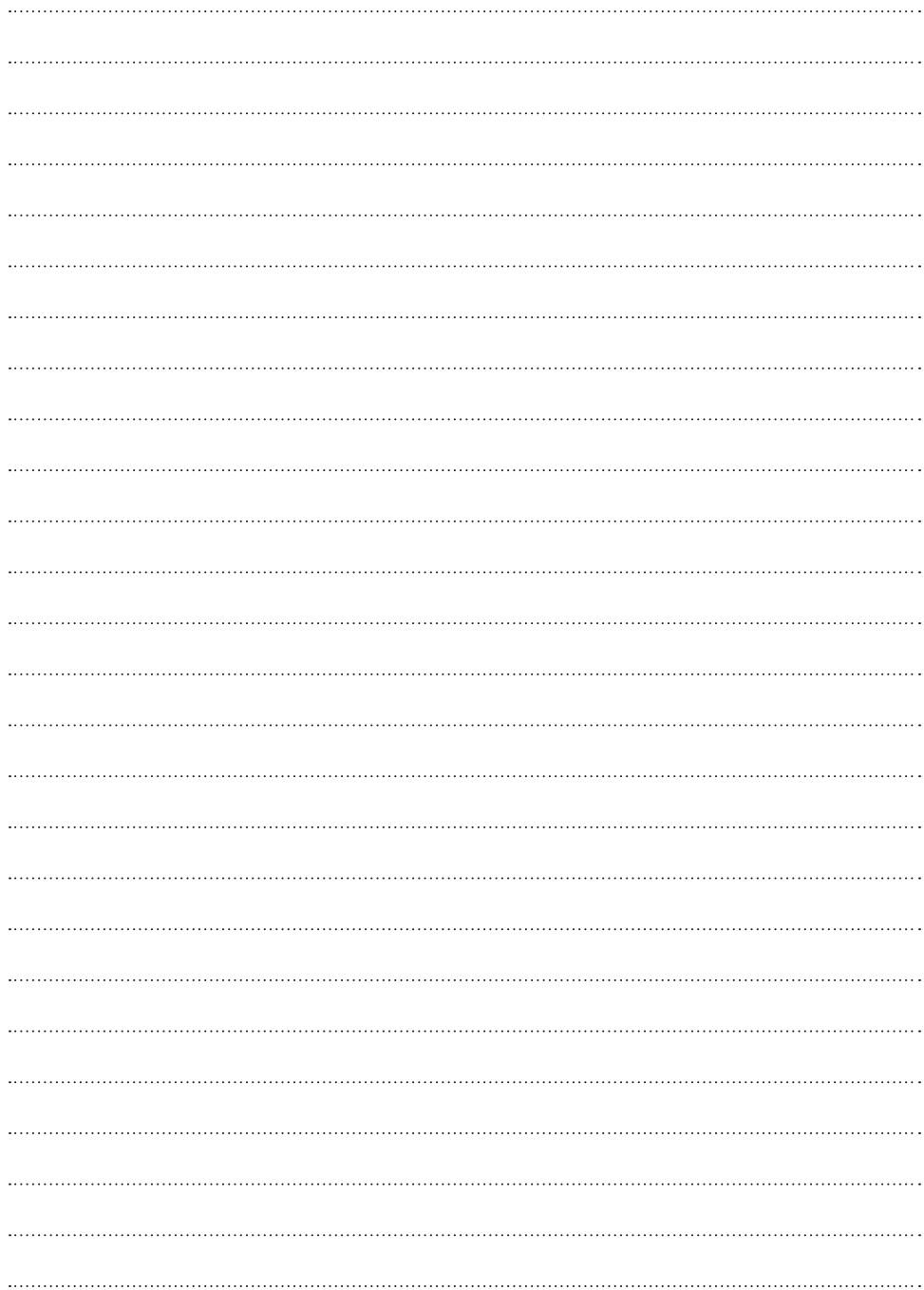

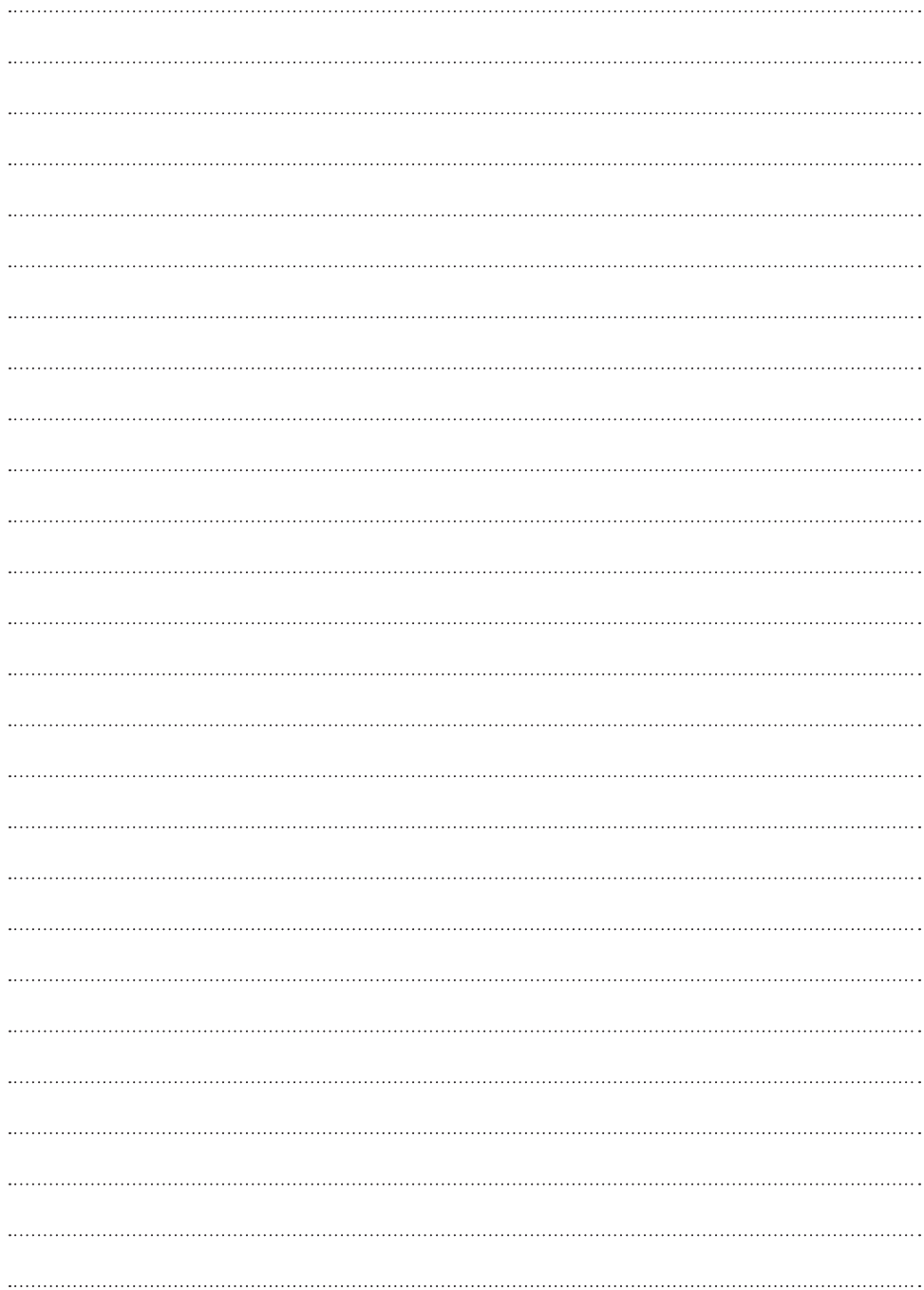

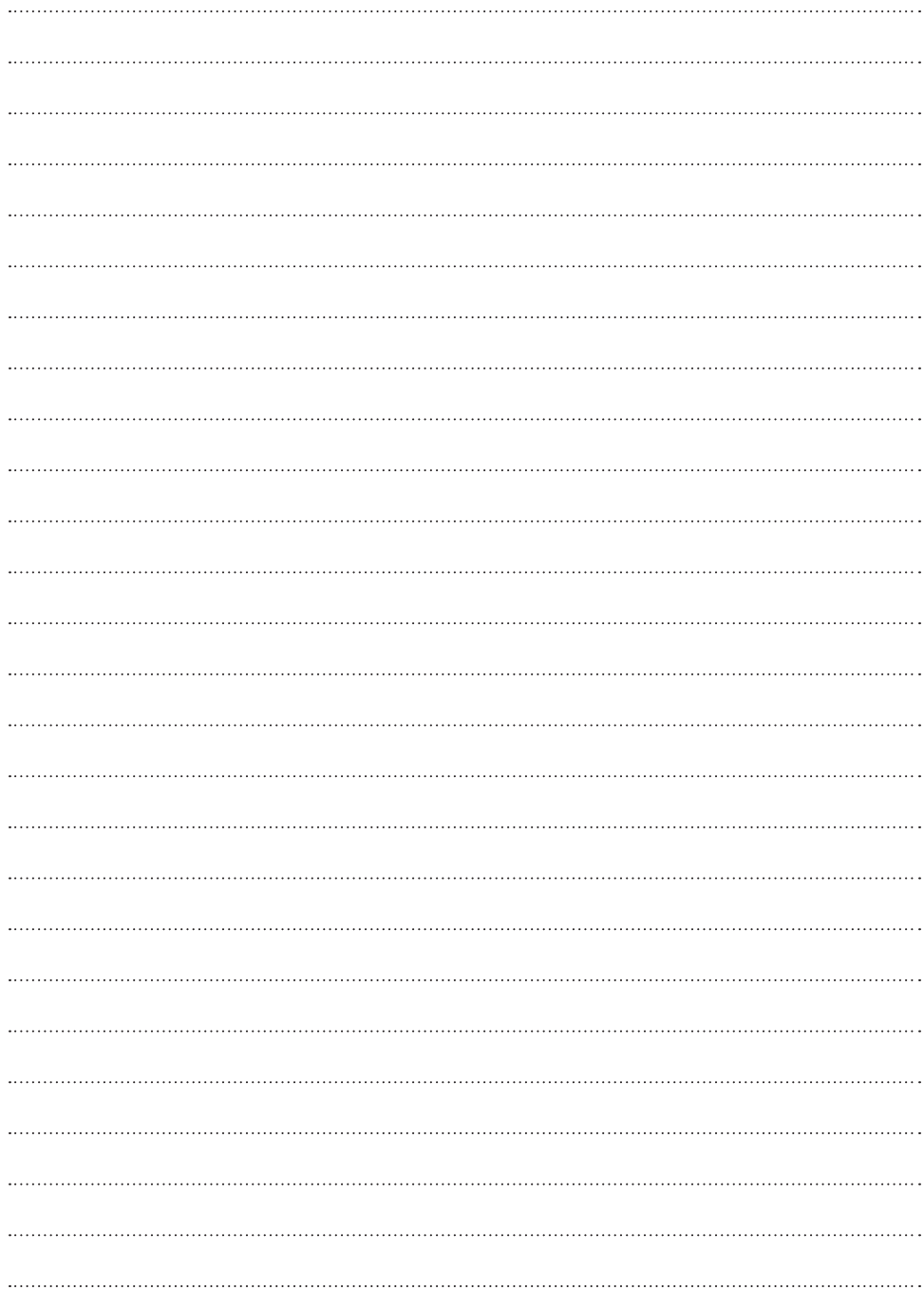

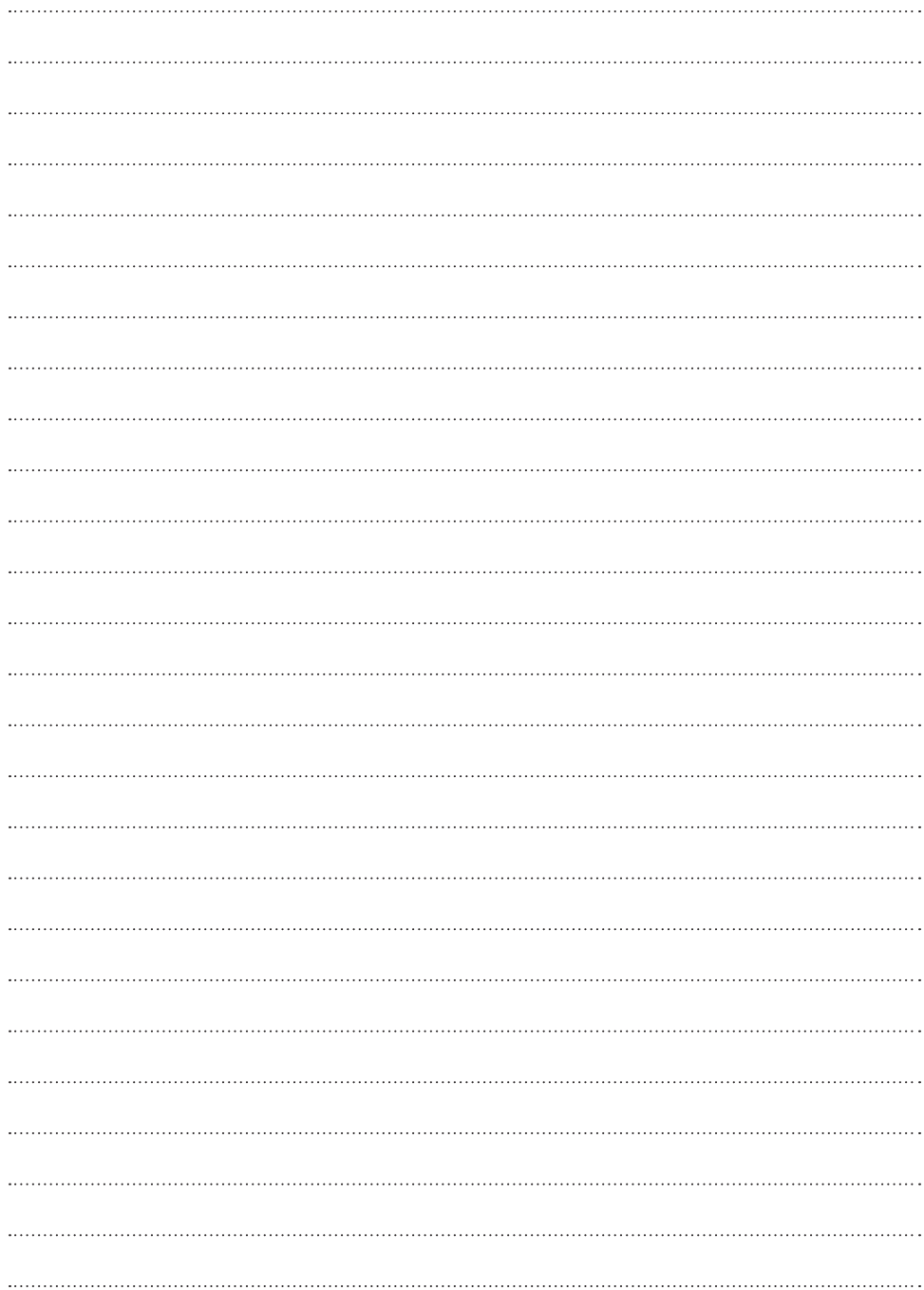

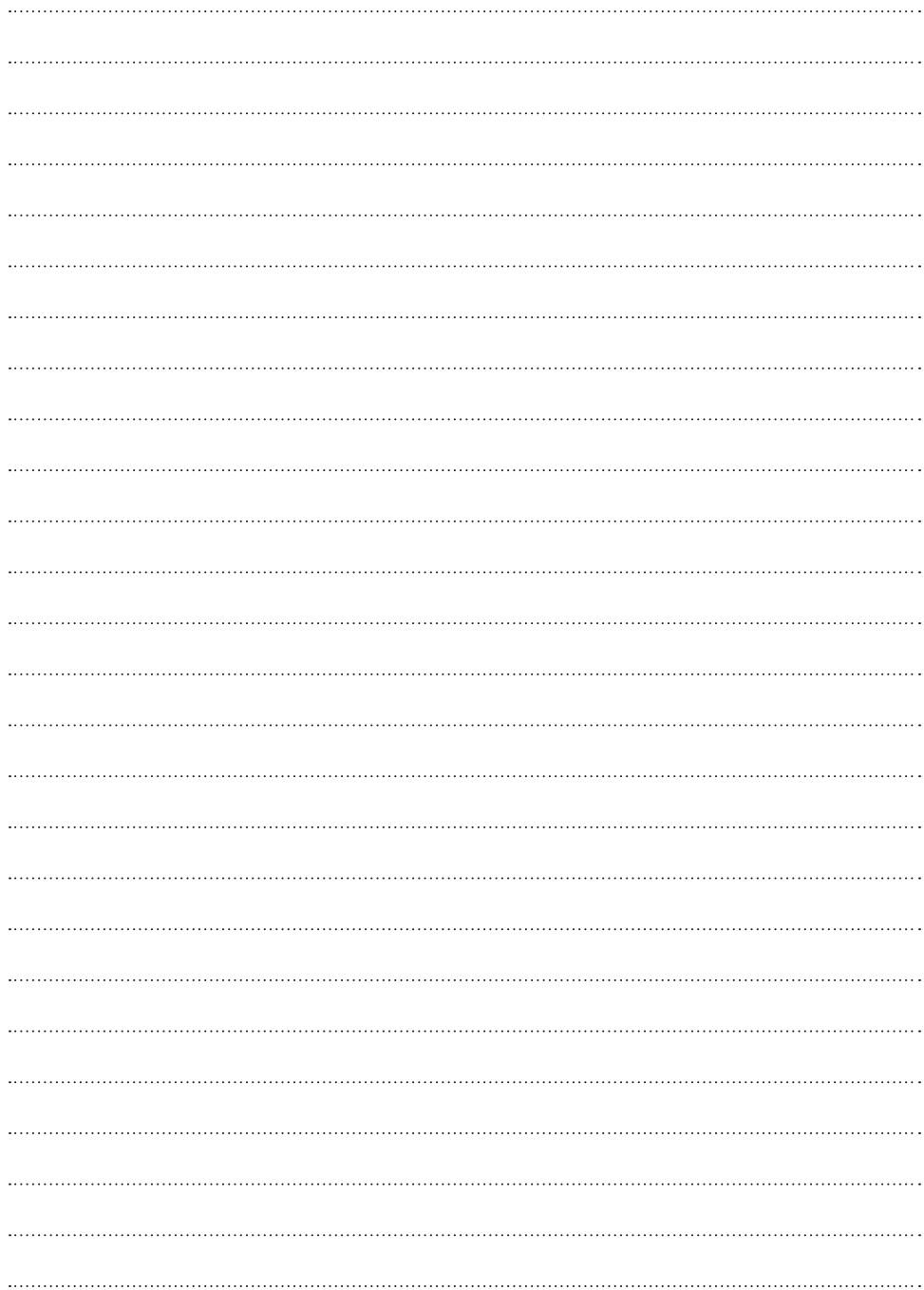

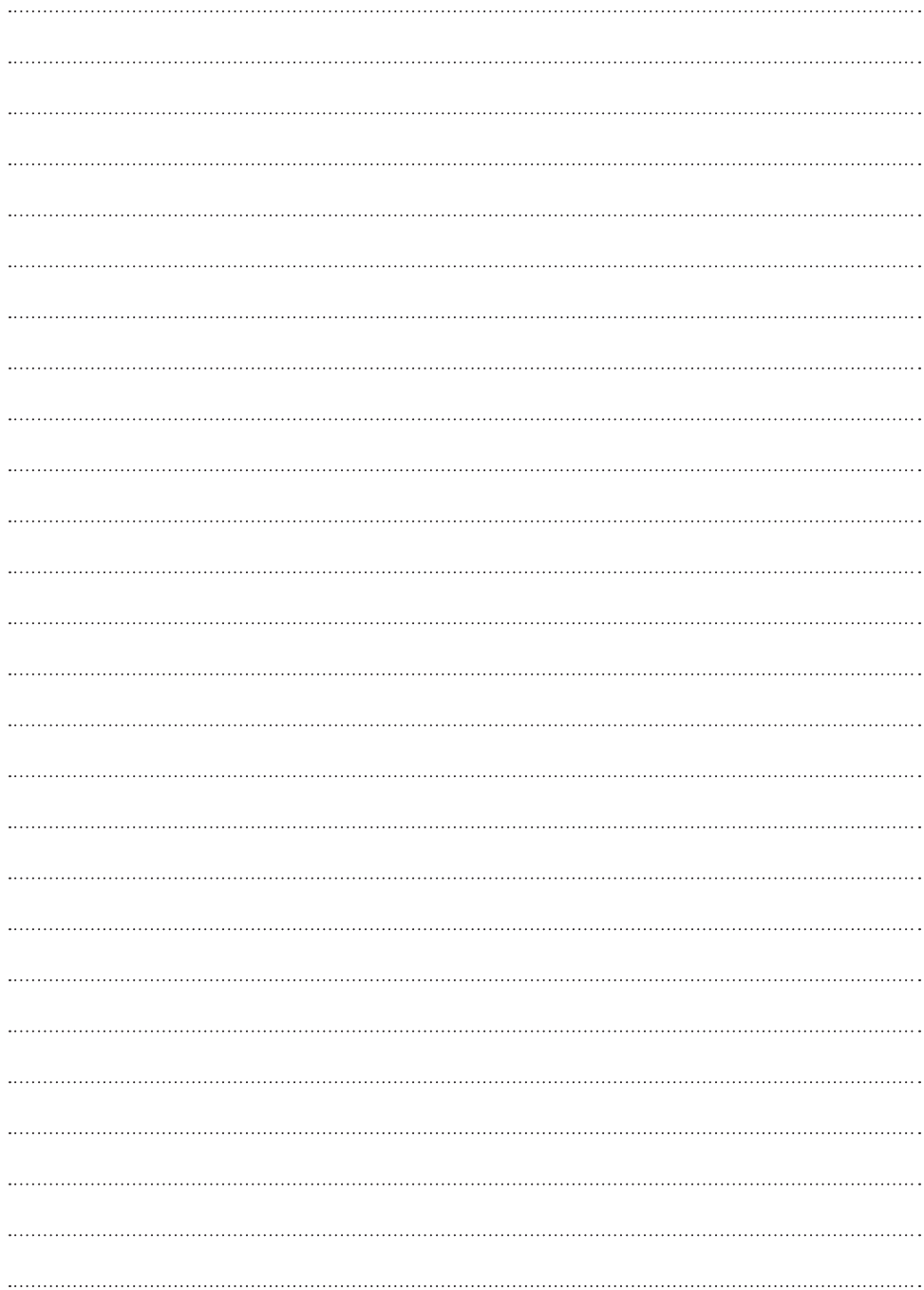

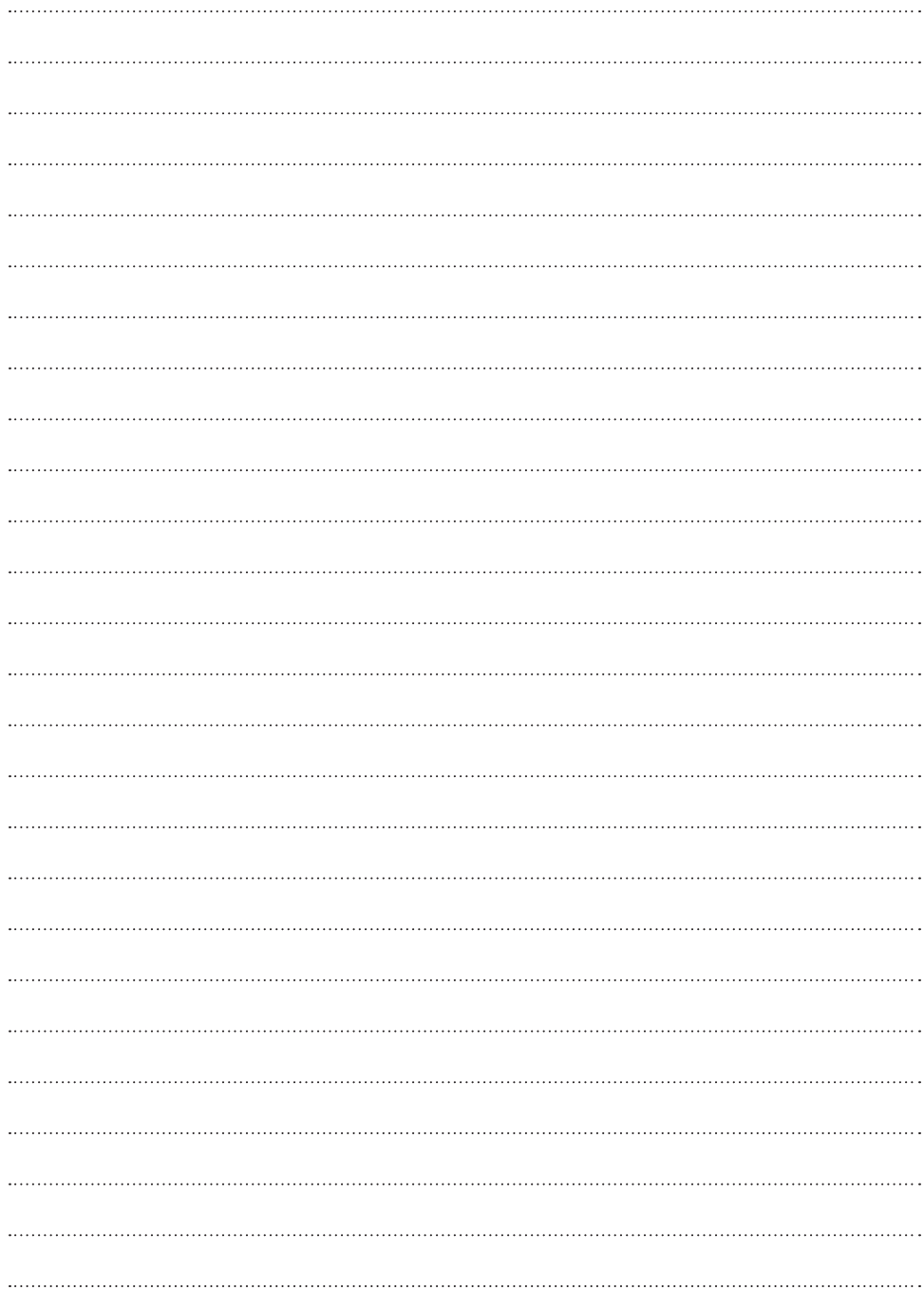

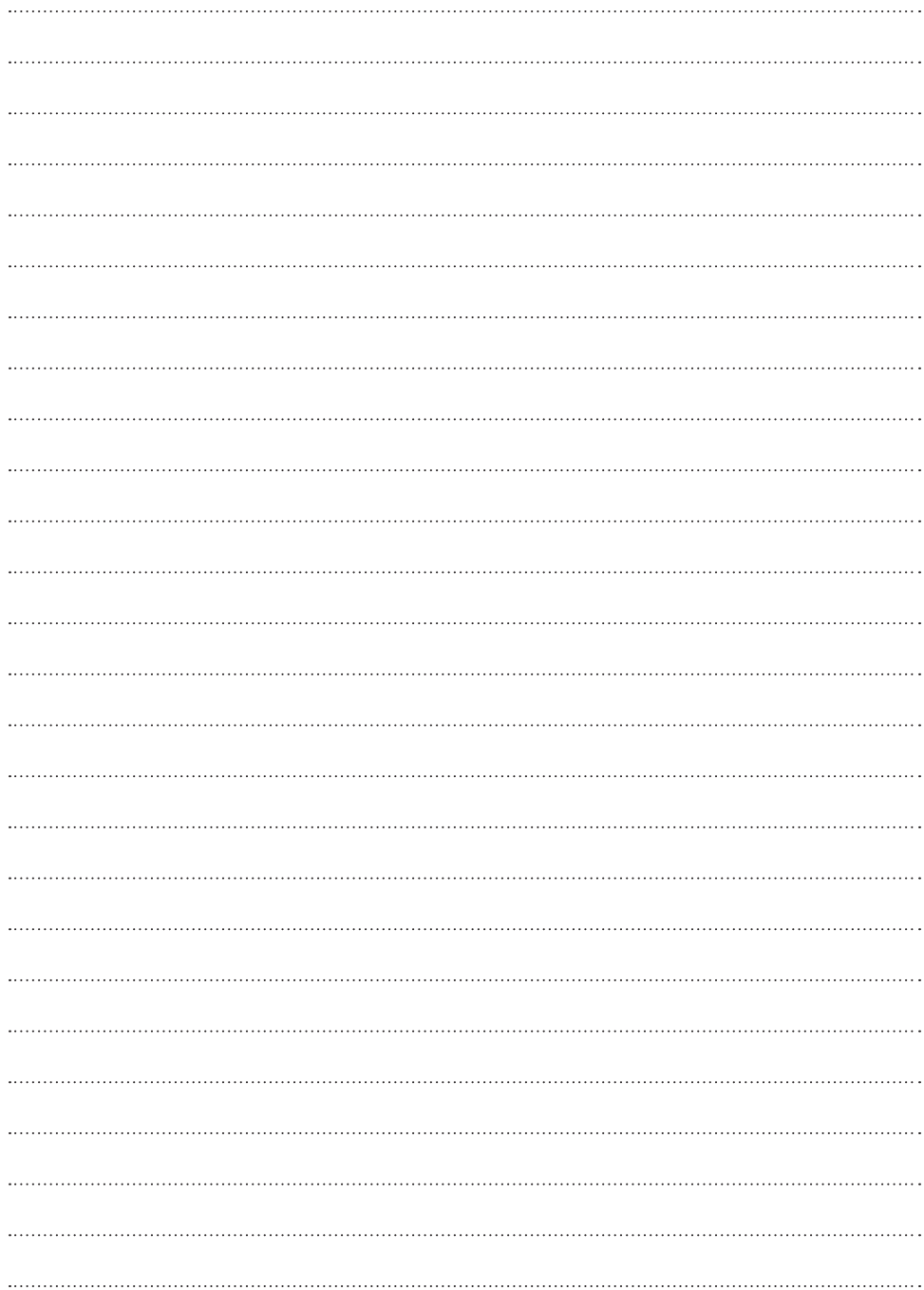

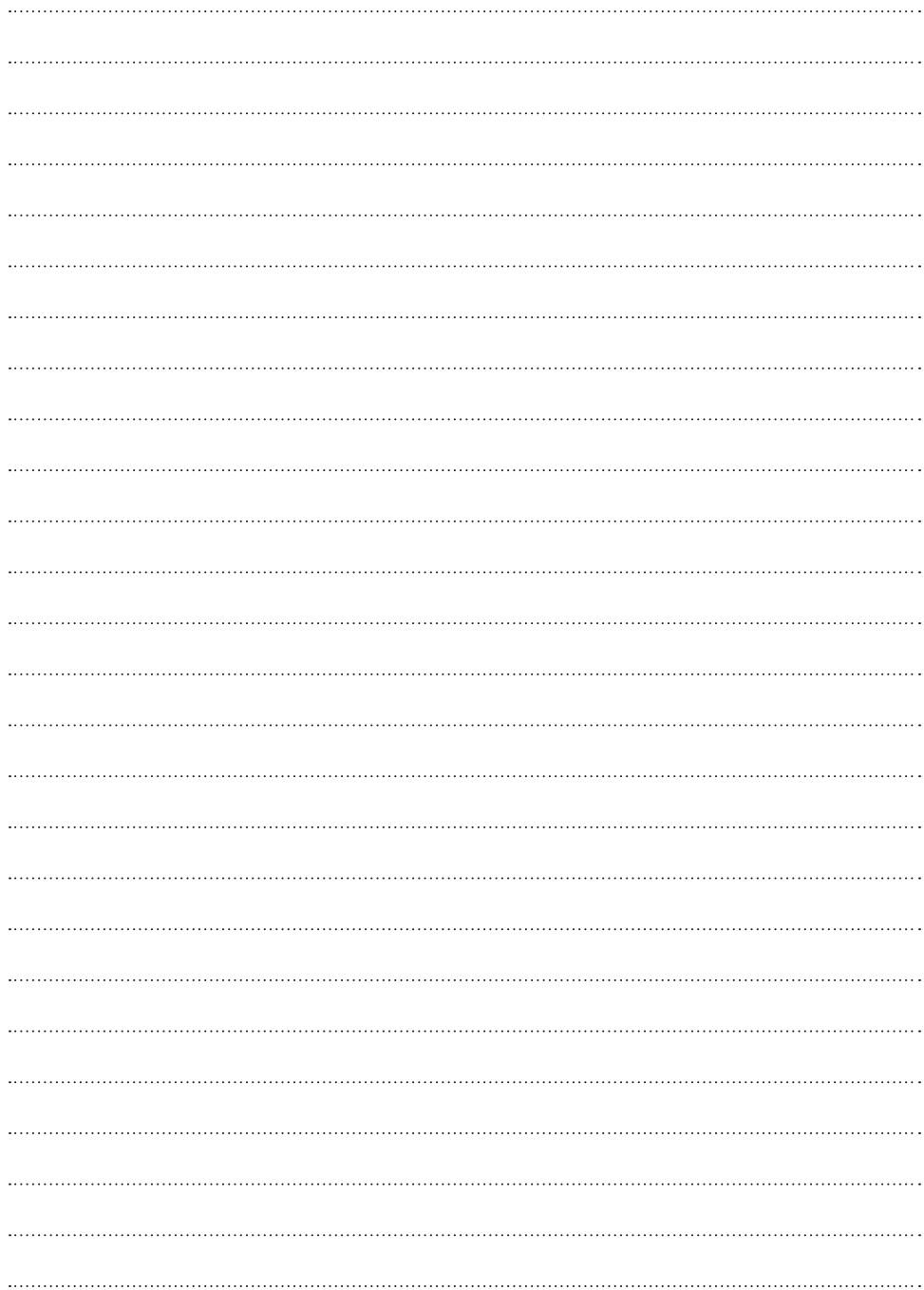

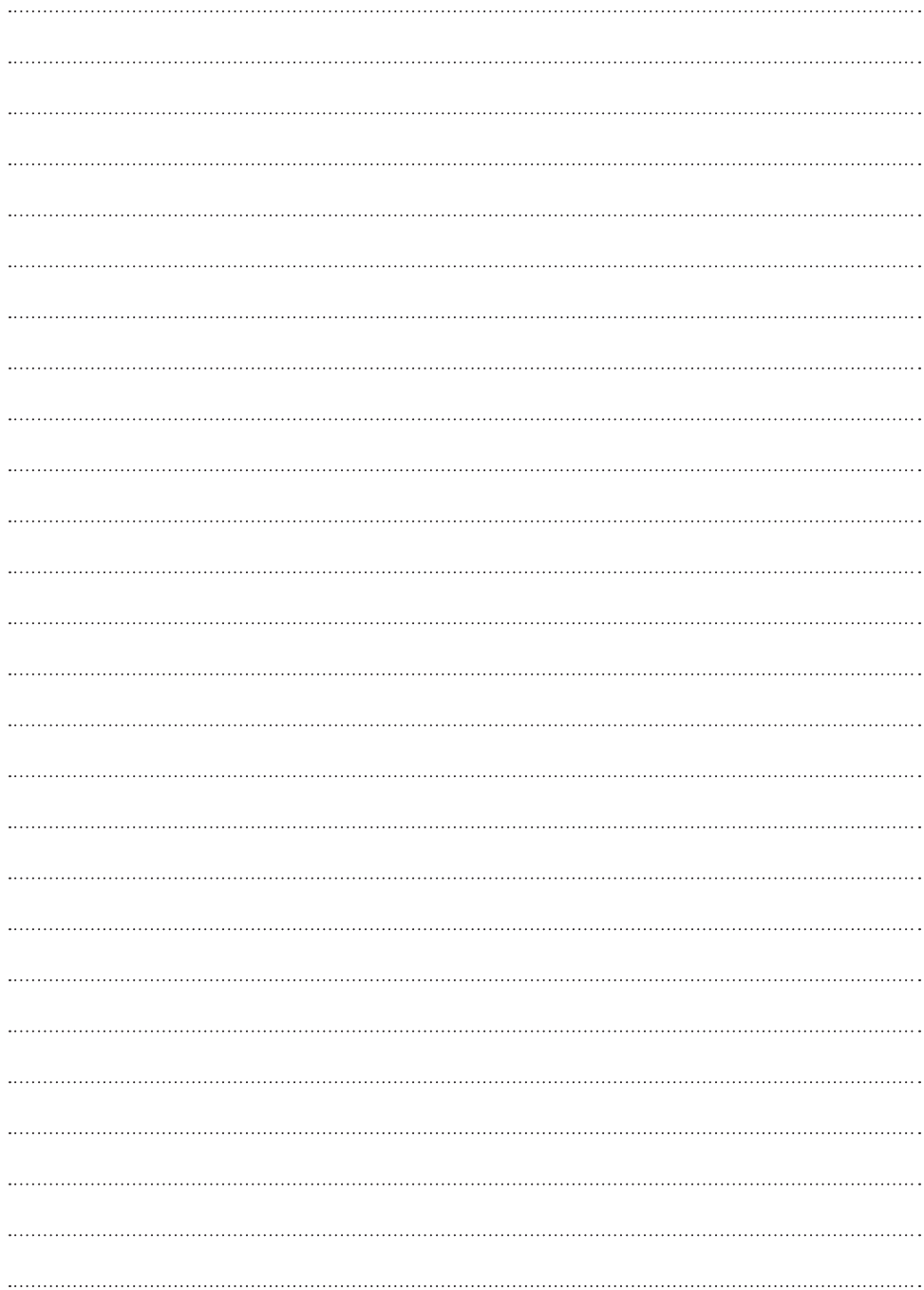

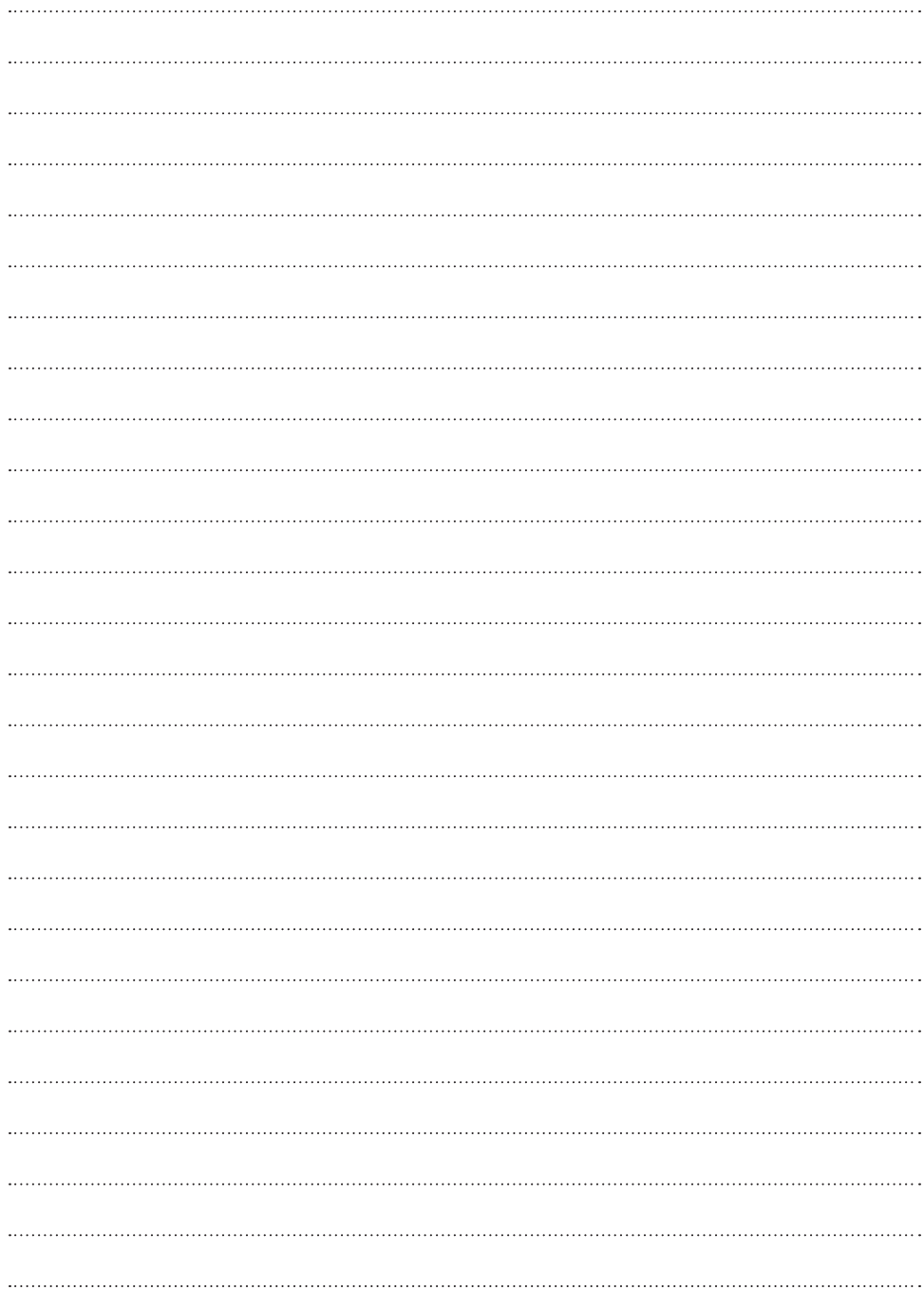

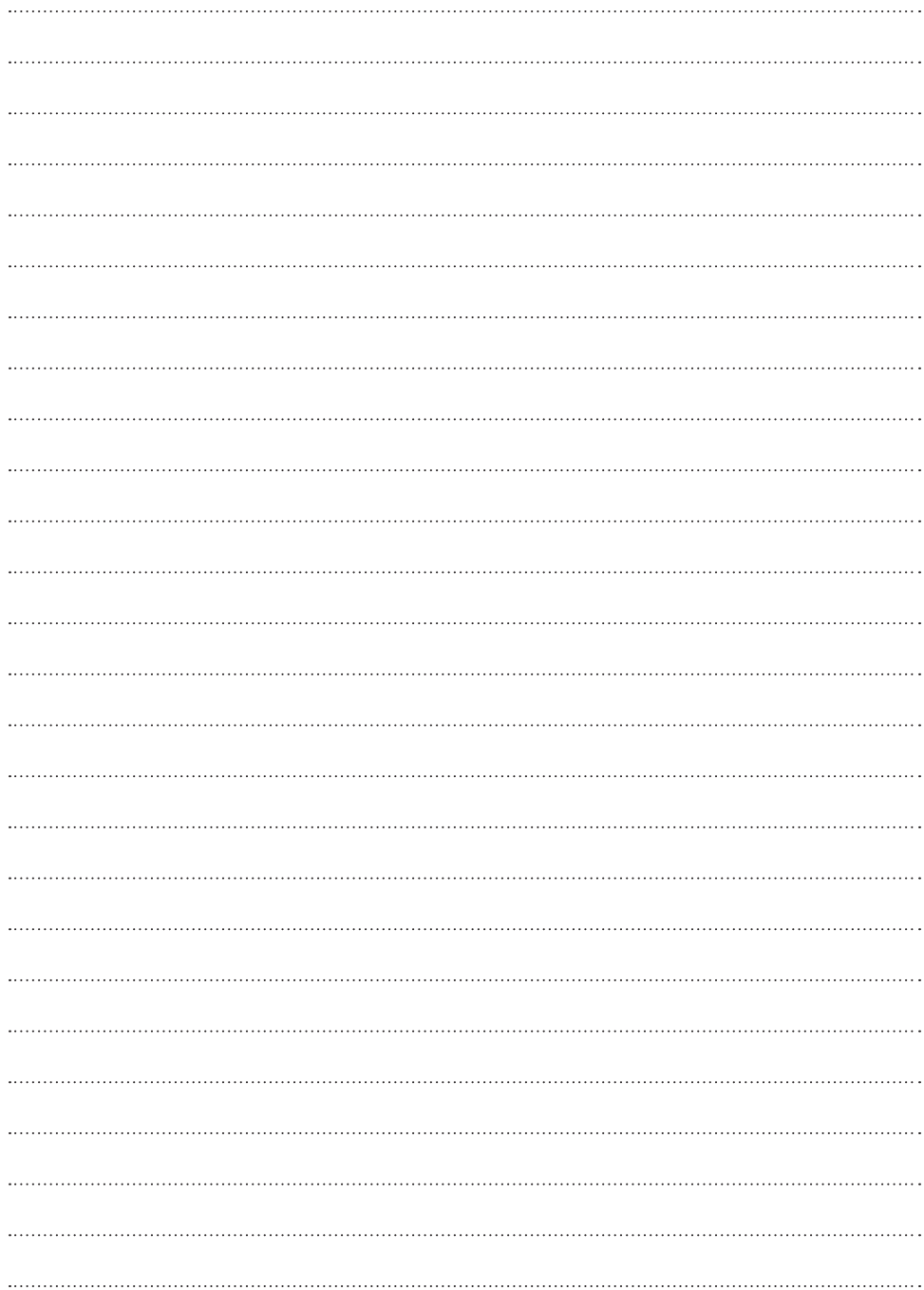

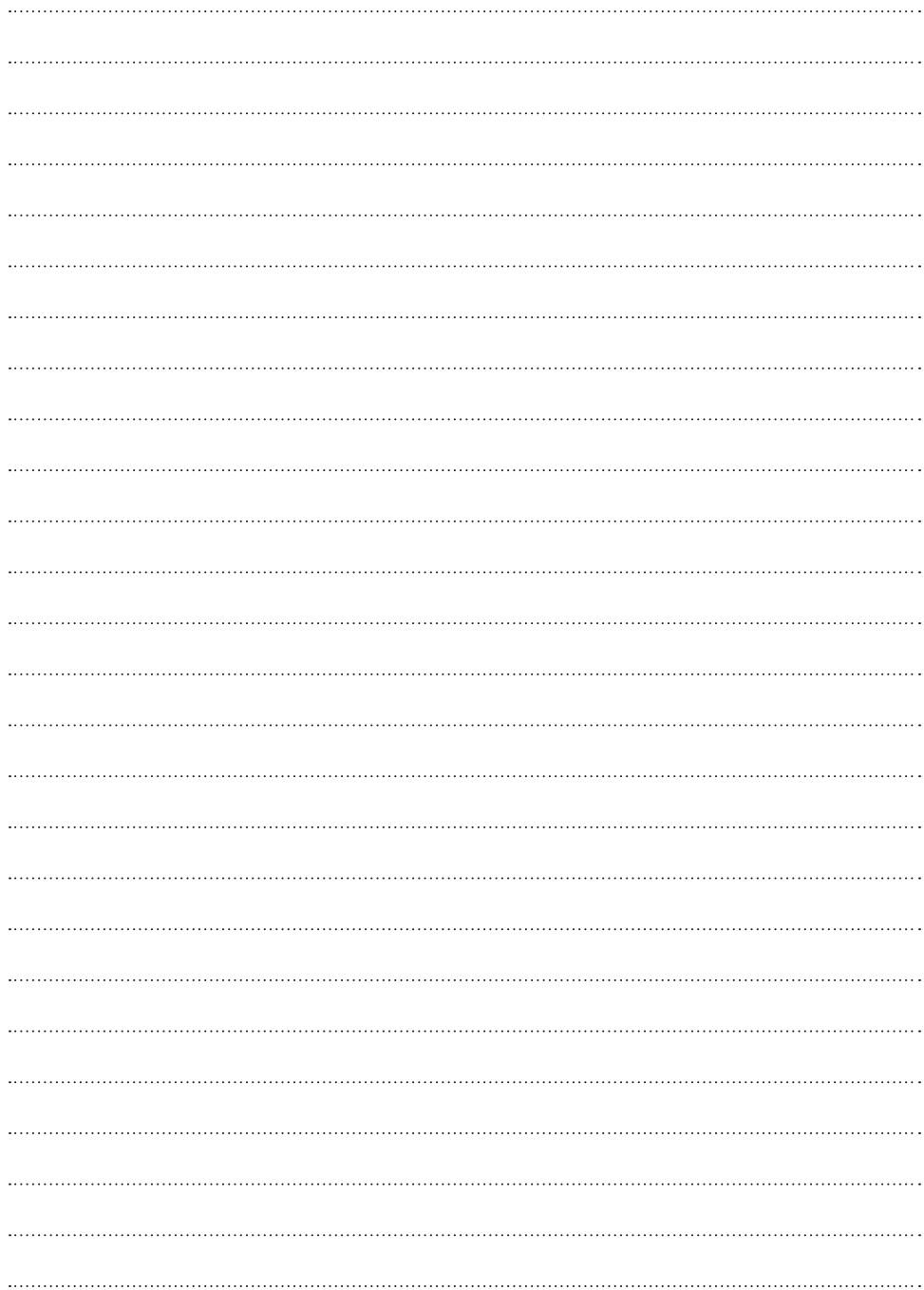

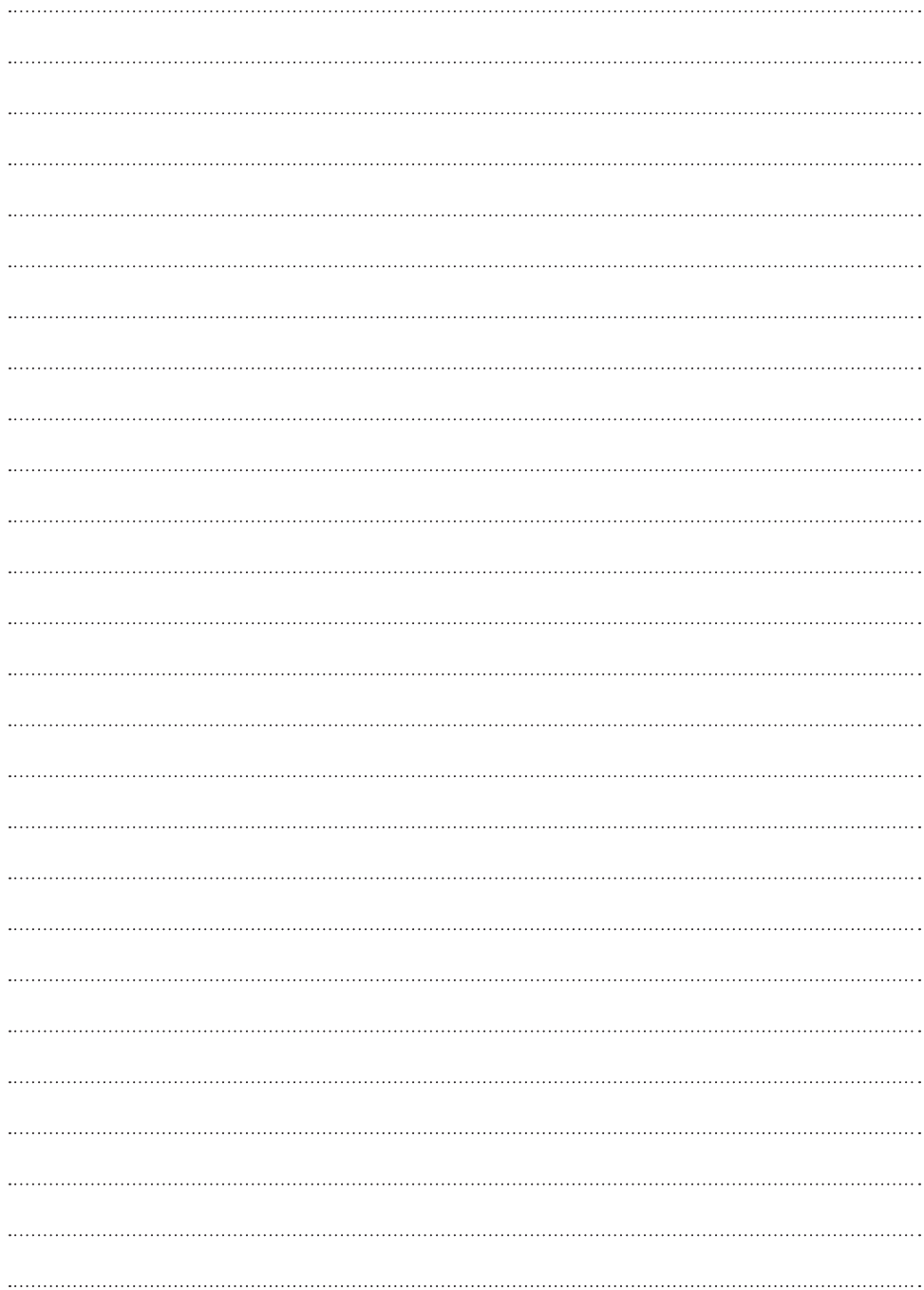

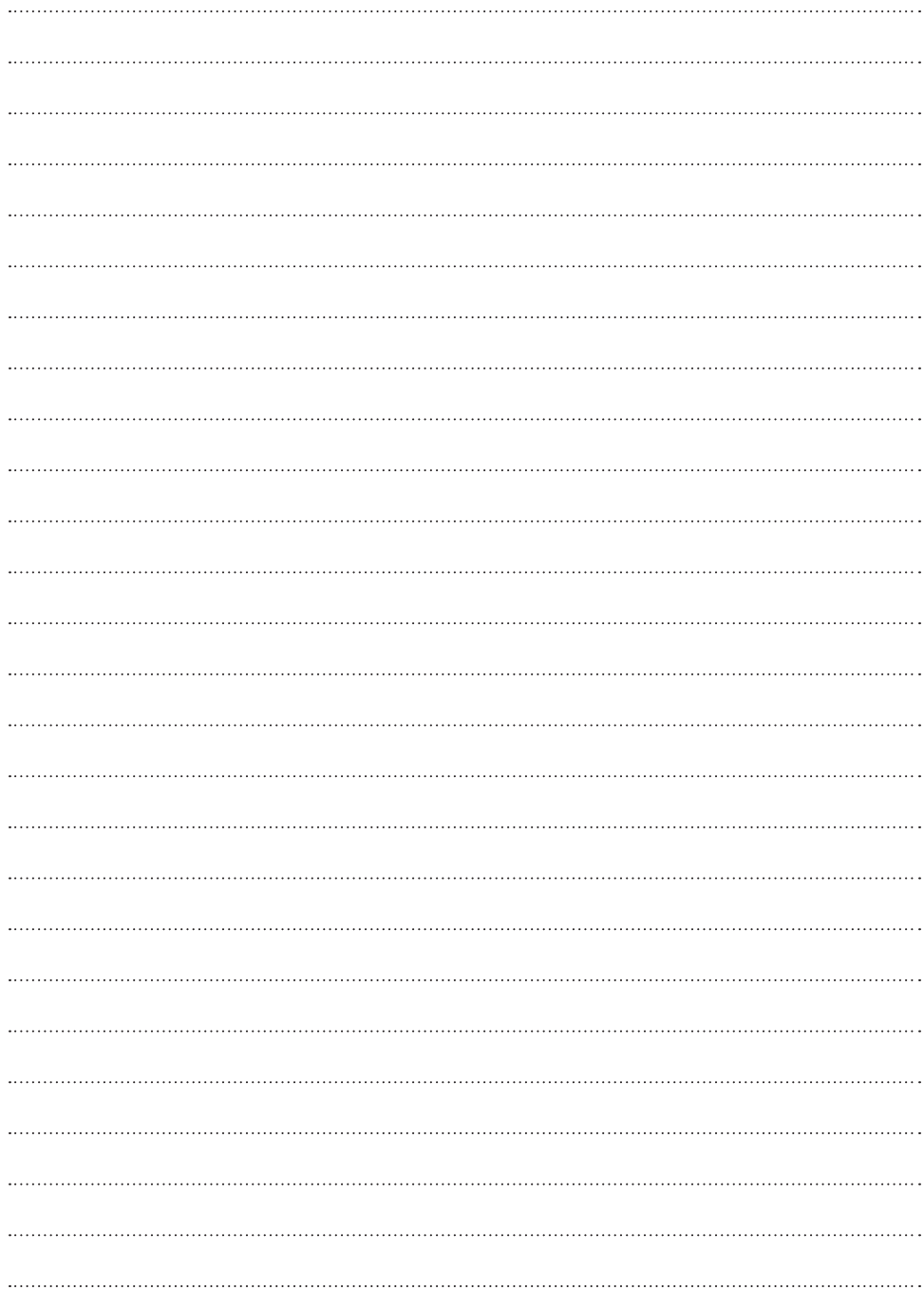

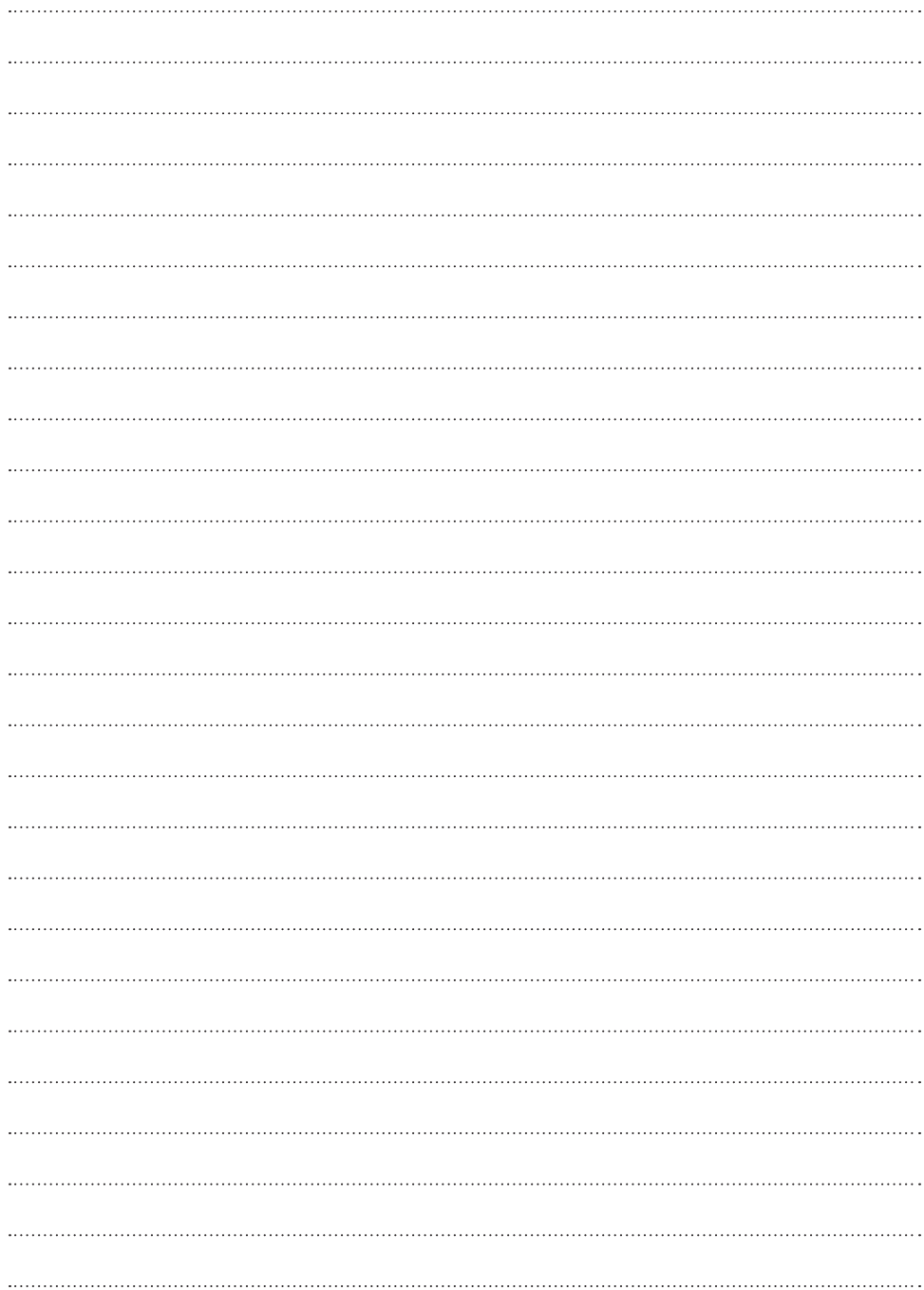

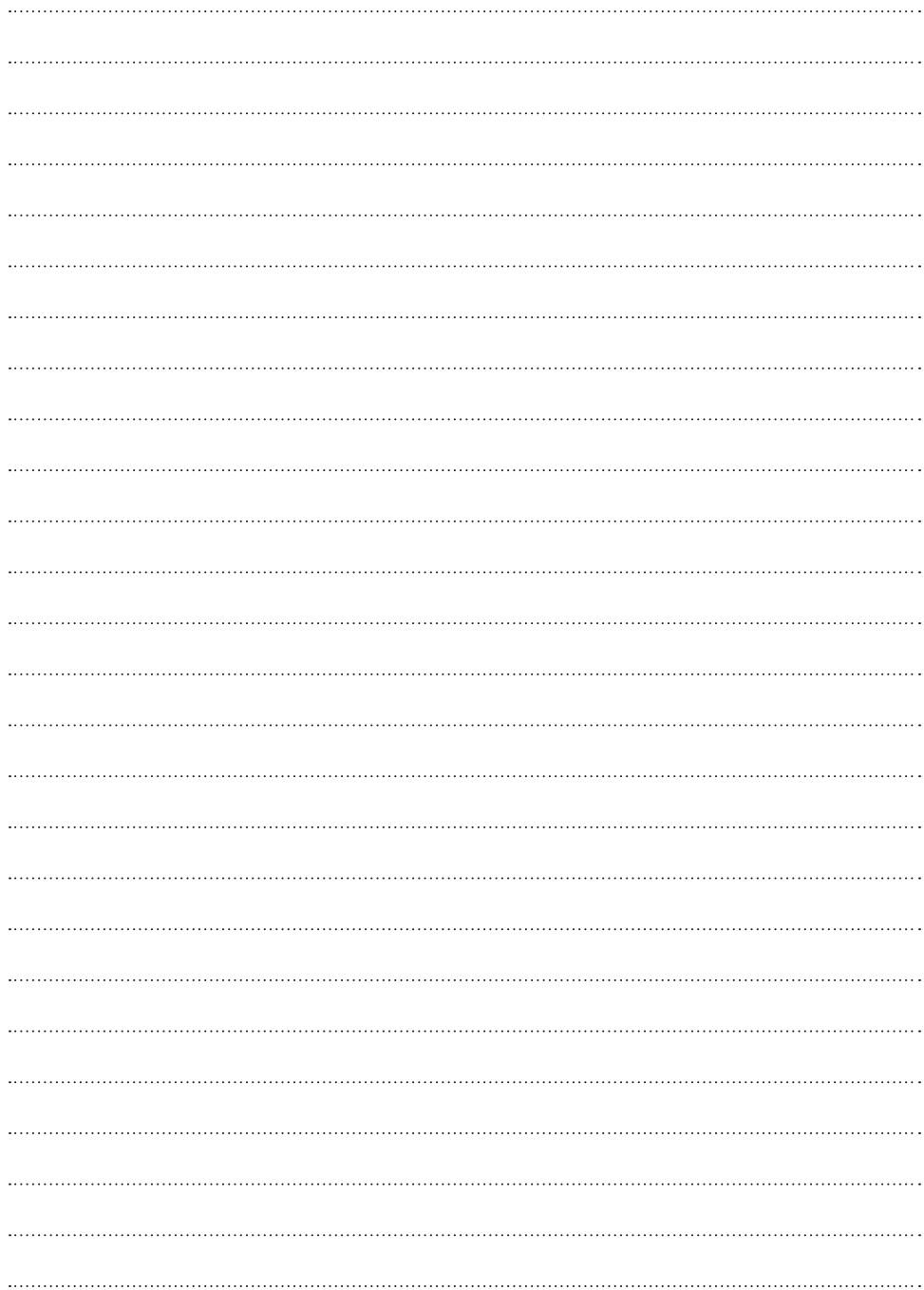

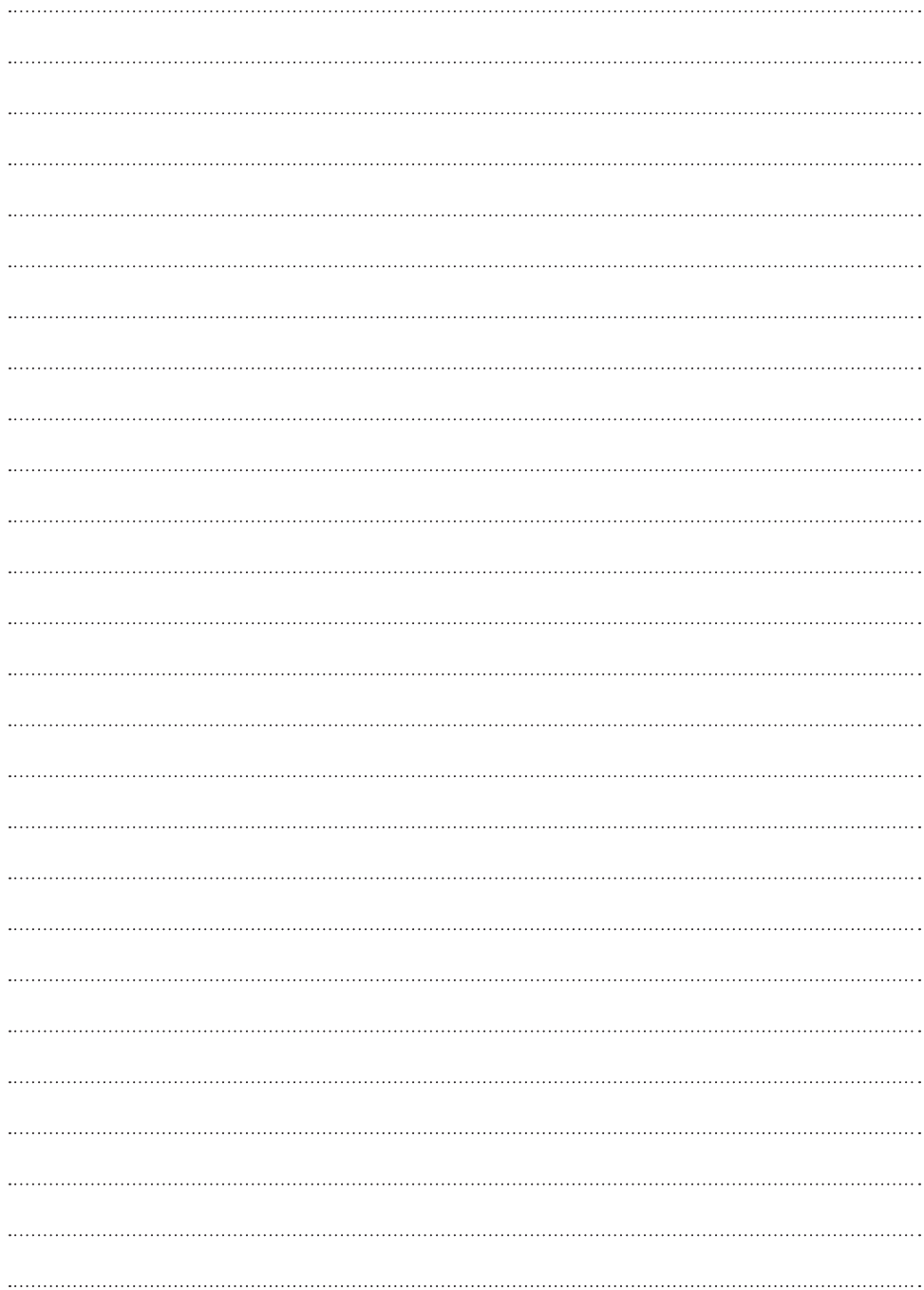

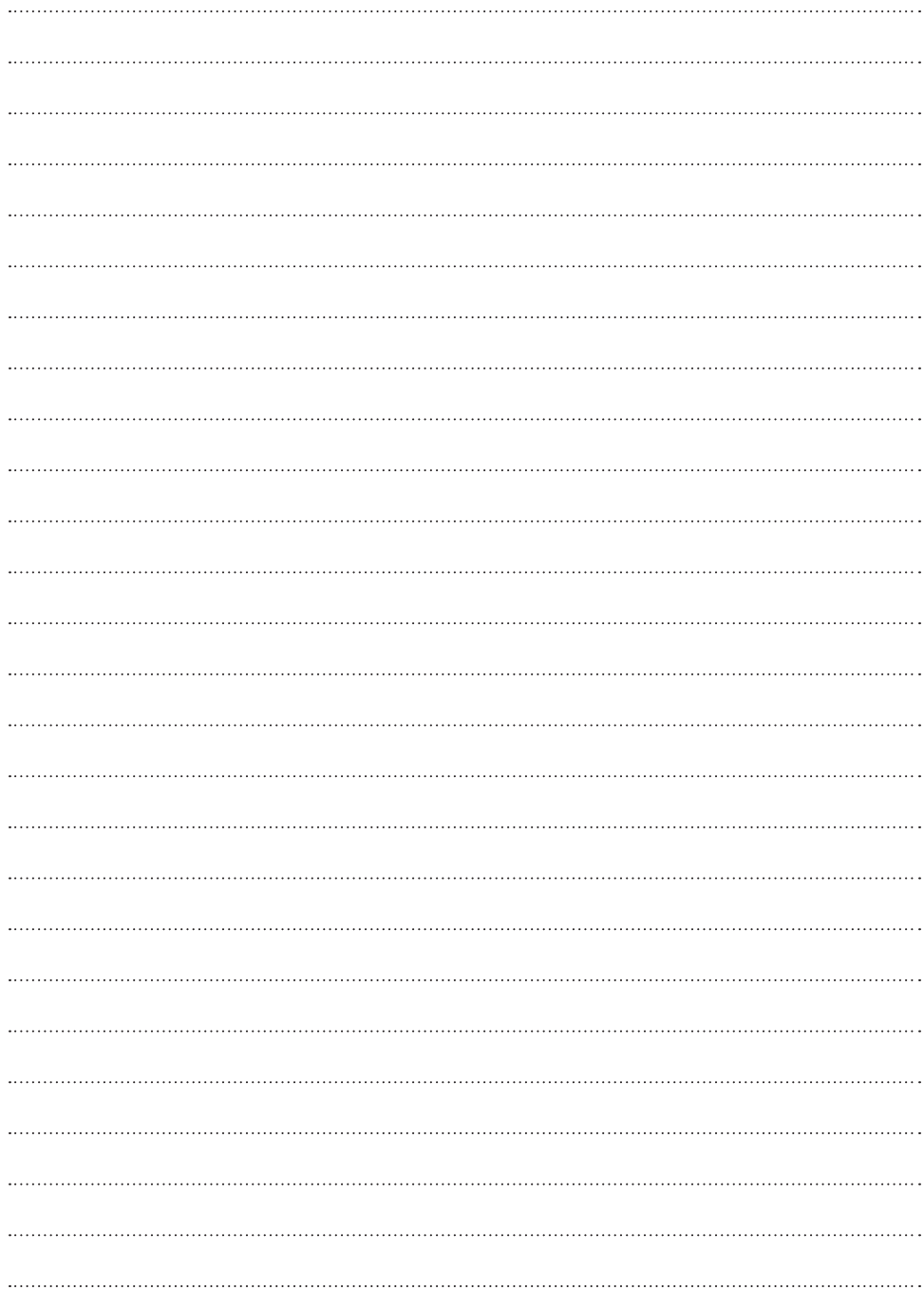

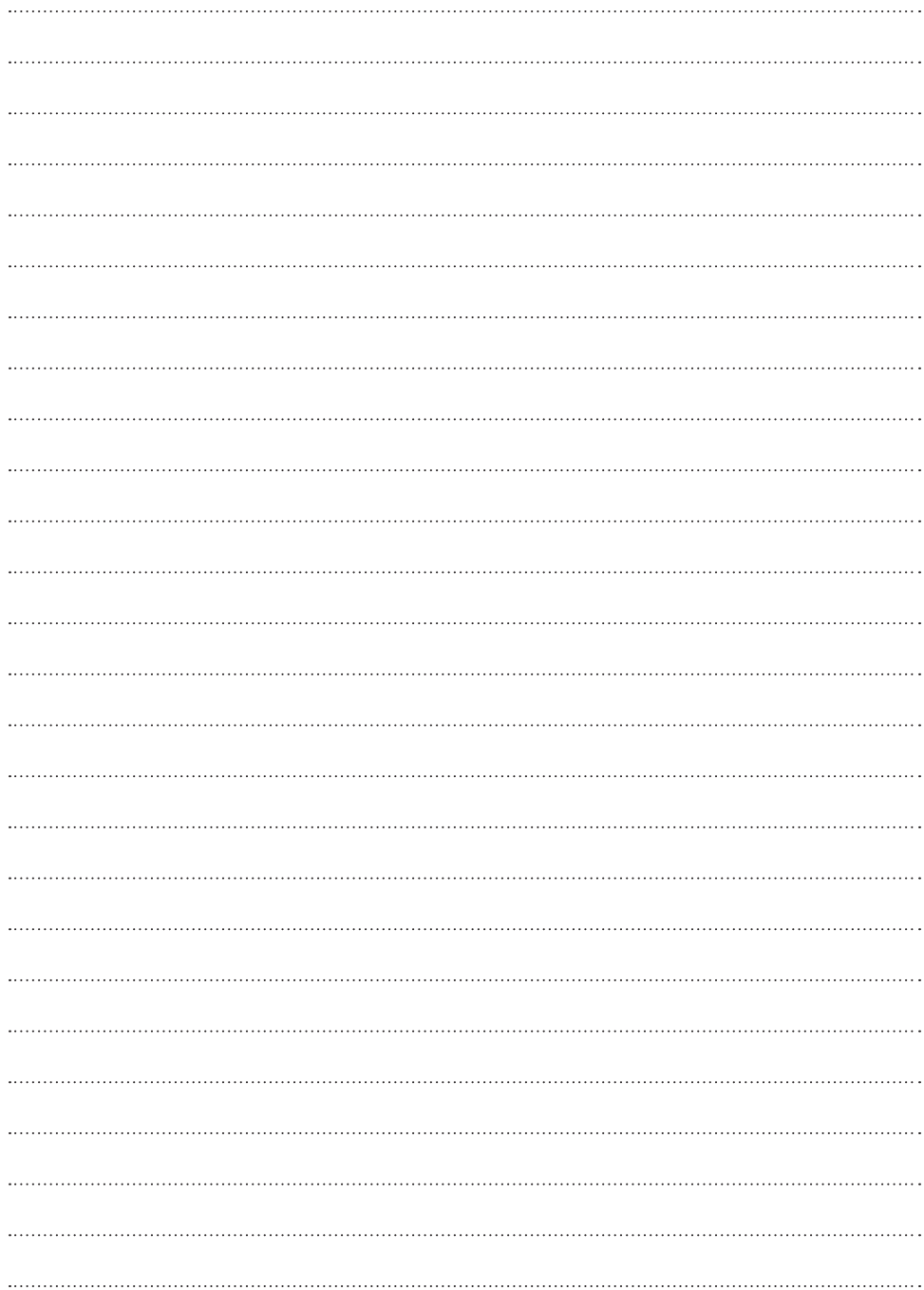

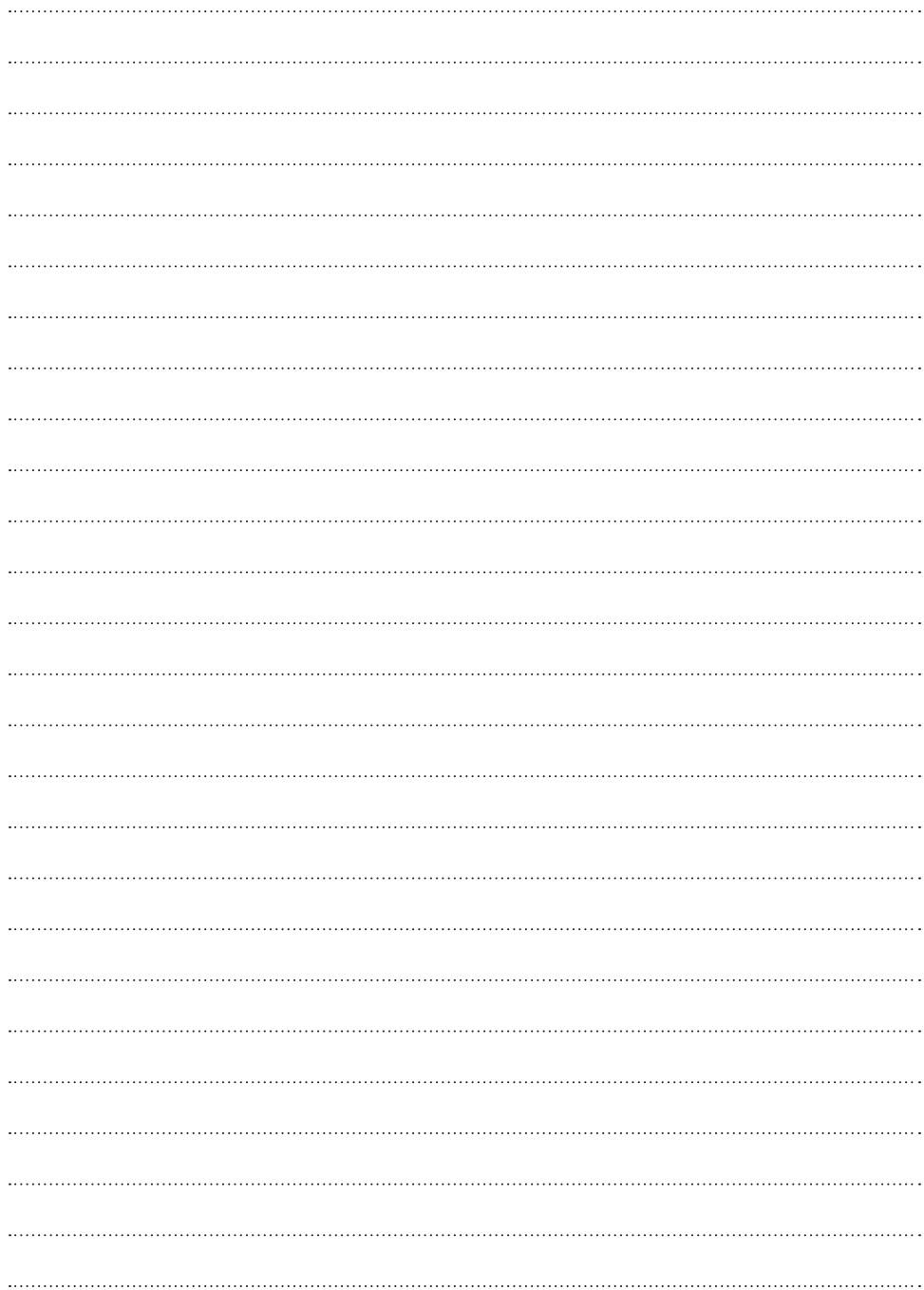

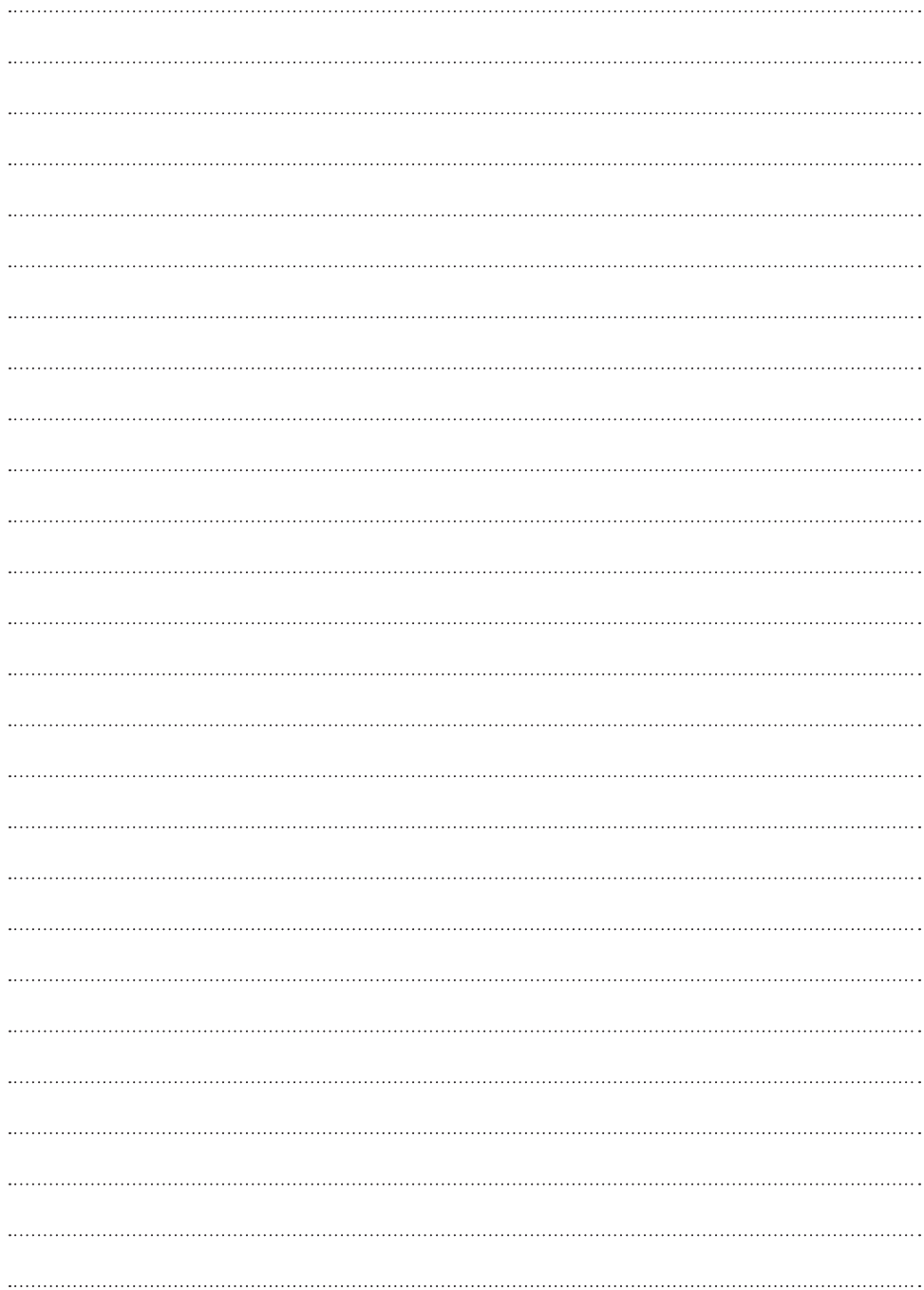

FAMILIA:

O DECLARAȚIE OFICIALĂ CĂTRE LUMEA

PRIMA PREȘEDINȚIE ȘI CONSILIUL CELOR DOISPREZECE APOSTOLI AI BISERICII LUI ISUS HRISTOS A SFINȚILOR DIN ZILELE DIN URMĂ

NOI, PRIMA PREȘEDINȚIE ȘI Consiliul celor Doisprezece Apostoli ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, declarăm cu solemnitate căsătoria dintre un bărbat și o femeie ca fiind rânduită de Dumnezeu, familia fiind esențială pentru planul Creatorului cu privire la destinul etern al copiilor Lui.

TOATE FIINȚELE UMANE – bărbați și femei – sunt făcute după chipul lui Dumnezeu. Fiecare este în spirit un fiu sau o fiică iubită ai unor părinți cerești și, datorită acestui lucru, fiecare are o natură și un destin divin. Faptul că o persoană este bărbat sau femeie reprezintă o caracteristică fundamentală pentru scopul și identitatea individului în existența lui premuritoare, muritoare și eternă.

ÎN EXISTENȚA LOR PREMURITOARE, fiii și fiicele de spirit L-au cunoscut și L-au preaslăvit pe Dumnezeu ca Tatăl lor Etern și au acceptat planul Lui prin care copiii Lui puteau obține un trup fizic ca să câștige experiență pământească pentru a progresa către perfecțiune și în final, pentru a împlini destinul lor divin ca moștenitori ai vieții eterne. Planul divin al fericirii face posibil ca relațiile de familie să continue și după moarte. Rânduiele și legămintele sacre ce se fac în templele sfinte dau posibilitatea fiecărei persoane să se întoarcă în prezența lui Dumnezeu, iar familiilor lor să fie unite pentru eternitate.

PRIMA PORUNCĂ pe care Dumnezeu a dat-o lui Adam și Evei a fost cu privire la capacitatea lor de a deveni părinți ca soț și soție. Noi declarăm că porunca lui Dumnezeu către copiii Lui de a se înmulți și de a umple pământul este încă valabilă. Declaram în continuare că Dumnezeu a poruncit ca sacrele puteri de procreare să fie întrebuințate numai între bărbat și femeie, căsătorii legal ca soț și soție.

DECLARAM că viața pe pământ este creată prin îndrumare divină. Noi afirmăm că viața este sfântă și că este importantă în planul etern al lui Dumnezeu.

SOȚUL ȘI SOȚIA au o responsabilitate sacră, aceea de a se iubi și de a se îngriji unul de celălalt și de copiii lor. „Fiii sunt o

moștenire de la Domnul” (Psalmii 127:3). Părinții au datoria sacră de a-și crește copiii cu dragoste și dreptate, de a satisface nevoile lor fizice și spirituale, de a-i învăța să se iubească și să se slujească unul pe altul, să respecte poruncile lui Dumnezeu și să respecte legile țării în care sunt cetățeni, oriunde ar trăi. Soții și soțiile – mamele și tații – vor fi făcuți răspunzători în fața lui Dumnezeu pentru neîmplinirea acestor responsabilități.

FAMILIA este rânduită de Dumnezeu. Căsătoria dintre un bărbat și o femeie este esențială pentru planul Lui etern. Copiii au dreptul de a se naște din părinți căsătoriți și au dreptul de a fi crescuți de un tată și o mamă care-și onorează jurămintele căsătoriei cu toată fidelitatea. Fericirea în viața de familie poate fi obținută cel mai bine atunci când aceasta se bazează pe învățăturile Domnului Isus Hristos. Căsătoriile și familiile reușite sunt stabilite și menținute pe principiile credinței, rugăciunii, pocăinței, iertării, respectului, dragostei, milei, muncii și ale activităților de recreere sănătoase. Planul divin pentru tați este de a conduce familiile lor cu dragoste și dreptate și ei sunt răspunzători de satisfacerea nevoilor pentru viața și protejarea familiilor lor. Mamele sunt în primul rând responsabile pentru îngrijirea copiilor. În aceste responsabilități sacre, tații și mamele sunt obligați să se ajute unul pe celălalt ca parteneri egali. Invaliditatea, moartea sau alte situații pot duce la adaptarea sau schimbarea rolurilor în familie. Rudele ar trebui să ofere ajutor atunci când este nevoie.

NOI LE AVERTIZĂM pe acele persoane care încalcă legămintele castității, care abuzează de partener ori de copii sau care nu își îndeplinesc responsabilitățile față de familie, că vor da socoteală într-o bună zi în fața lui Dumnezeu. Mai departe, avertizăm că dezintegrarea familiei va aduce asupra persoanelor, comunităților și națiunilor nenorocirile prevestite de profeții din vechime, precum și de cei moderni.

FAȚEM UN APEL CĂTRE toți cetățenii responsabili și către guvernanții de pretutindeni, să promoveze acele măsuri menite să mențină și să întărească familia ca unitate fundamentală a societății.

Această declarație a fost citită de către președintele Gordon B. Hinckley ca parte a mesajului său din cadrul Adunării generale a Societății de Alinare din 23 septembrie 1995, desfășurată în orașul Salt Lake, Utah.

Obiectivul seminarelor și institutelor de religie

Scopul nostru este de a ajuta tinerii și tinerii adulți să înțeleagă și să se bizuie pe învățăturile și pe ispășirea lui Isus Hristos, să fie demni de binecuvântările din templu, să se pregătească ei înșiși și să-i pregătească pe membrii familiei lor și pe alții pentru viața eternă alături de Tatăl lor Ceresc.

Pentru a ajuta la îndeplinirea acestor țeluri din cadrul Obiectivului, învățătorii și cursanții din cadrul seminarelor și institutelor de religie sunt încurajați în mod concret să implementeze Principiile de bază privind predarea și învățarea din Evanghelie.

Învățătorii și cursanții trebuie:

- să predea și să învețe cu ajutorul Spiritului;
- să cultive o atmosferă de învățare în care să existe dragoste, respect și care să aibă un scop;
- să studieze scripturile zilnic și să citească lecția din manual;
- să înțeleagă contextul și conținutul scripturilor și cuvintelor profeților;
- să identifice, să înțeleagă, să simtă adevărul și importanța doctrinelor și principiilor Evangheliei și să le pună în practică;
- să explice, să împărtășească și să mărturisească despre doctrinele și principiile Evangheliei;
- să ajungă să-și însușească doctrina.

SEMINARE ȘI INSTITUTE DE RELIGIE

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINŢILOR
DIN ZILELE DIN URMA

